

Matias Jurmu

USKO, TOIVO, RAKKAUS

Vapaaehtoisten seurakuntanuorten musiikinäytelmä

Opinnäytetyö

CENTRIA AMMATTIKORKEAKOULU

Kansalaistoiminnan ja nuorisotyön koulutusohjelma

Huhtikuu 2013

TIIVISTELMÄ OPINNÄYTETYÖSTÄ

Yksikkö Humanistinen ja kasvatustieteiden yksikkö, Ylivieskan yksikkö	Aika Huhtikuu 2013	Tekijä/tekijät Matias Jurmu
Koulutusohjelma Kansalaistoiminta ja nuorisotyö		
Työn nimi USKO, TOIVO, RAKKAUS – Vapaaehtoisten seurakuntanuorten musiikinäytelmä		
Työn ohjaaja KT Reetta Leppälä	Sivumäärä 54 + 37	
Työelämäohjaaja Seppo Meriläinen, nuorisotyöohjaaja, Kiimingin seurakunta		
<p>Opinnäytetyöni oli Kiimingin seurakunnassa toteutettava vapaaehtoisten seurakuntanuorten musiikinäytelmä ”Jotain hukassa? - Tarina uskosta, toivosta ja rakkaudesta”. Opinnäytetyöni tarkoituksena oli tuoda esille Kiimingin seurakuntanuorten vapaaehtoistyötä sekä nuorten ajankohtaisia asioita uskosta, toivosta ja rakkaudesta. Opinnäytetyöni tarkoituksena oli myös antaa nuorille uudenlainen toimintaympäristö seurakunnassa sekä luoda uutta tekemistä nuorille. Opinnäytetyössäni keskityin myös kuvaamaan suurien projektien toteuttamista seurakunnassa.</p> <p>Musiikinäytelmän suunnitteluun ja toteutukseen osallistui yhteensä 25 seurakuntanuorta. Sitä kävi katsomassa yhteensä 355 henkilöä neljässä esityksessä. Musiikinäytelmä antoi toimijoilleen uutta, mielekästä ja palkitsevaa tekemistä. Musiikinäytelmä toteutettiin Kiimingin seurakunnassa projektiluontoisena eikä pysyvämpään toimintaan lähdetty rahoituksen ja resurssien vuoksi. Puolet yleisöstä kokivat saaneen uutta tietoa Kiimingin seurakunnan vapaaehtoistyöstä. Osalle toiminta oli jo entuudestaan tuttua. Suurin osa yleisöstä koki musiikinäytelmän sisällön ja aiheen ajankohtaiseksi ja mielenkiintoiseksi. Osan mielestä musiikinäytelmästä puuttui hengellisyys ja ilosanoman julistaminen.</p>		
Asiasana Isostoiminta, Kerhohoito, Kirkon nuorisotyö, Kirkon varhaisnuorisotyö, Musiikinäytelmät, Nuoret aikuiset, Projektinhallinta, Projektinsuunnittelu, Rakkaus, Toivo, Usko, Vapaaehtoistyö		

ABSTRACT

CENTRIA UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES Humanities and Education, Ylivieska	Date April 2013	Author Matias Jurmu
Degree programme Civic Activity and Youth Work		
Name of thesis FAITH, HOPE, LOVE – A musical implemented by voluntary youths in a parish		
Instructor Ed.D Reetta Leppälä	Pages 54 + 37	
Supervisor Seppo Meriläinen, youth leader, Kiiminki parish		
<p>The topic of this thesis was the youth musical “Something lost? – Story about faith, hope and love” Implemented in kiiminki parish by the voluntary young who are active in parish activities. This thesis aimed at bringing out the voluntary work of the young in Kiiminki as well as current issues in the youth’s lives related to faith, hope and love. The thesis also aimed at giving young people a new kind of environment for activities in the church and offers the youth something to do. In the thesis the focus was also on describing the implementation of large projects in a parish.</p> <p>A Total of 25 youths took part in planning and executing the musical play. It was viewed by 355 persons in four presentations. The Musical offered a new, meaningful and rewarding activity to the youngsters. The musical play was executed in the parish of Kiiminki as a project, but the activity was not made permanent because of the lack of funding and resources. Half of the audience felt that they got new information about voluntary work in Kiiminki parish. Some of the audience were already familiar with voluntary activities. Most of the audience felt that the meaning and theme of the musical was topical and interesting. Some thought that spirituality and gospel were missing from the musical.</p>		
Key words Church youth work, club instructor, faith, hope, love, musical, pre-teen work, project management, project planning, volunteering, young adults, youth volunteer work		

TIIVISTELMÄ
ABSTRACT
SISÄLLYS

1 JOHDANTO	3
2 SEURAKUNTIEN VAPAAEHTOISTYÖ VARHAIS- JA NUORISOTYÖSSÄ ..	4
2.1 Seurakuntien kasvatustyö.....	5
2.1.1 Varhaisnuorisotyö ja kerhonohjaus.....	5
2.1.2 Nuorisotyö ja isostoiminta.....	6
2.2 Nuoret aikuiset seurakunnassa.....	8
3 KIIMINKILÄISTEN SEURAKUNTANUORTEN AJATUKSIA USKOSTA, TOIVOSTA JA RAKKAUDESTA	10
3.1 Nuorten ajatuksia uskosta	10
3.2 Nuorten ajatuksia toivosta.....	11
3.3 Nuorten ajatuksia rakkaudesta	12
4 MUSIIKKINÄYTELMÄ: JOTAIN HUKASSA? – TARINA USKOSTA, TOIVOSTA JA RAKKAUDESTA	14
4.1 Musiikkinäytelmän idea syntyy.....	14
4.2 Musiikkinäytelmän suunnittelu ja valmistelu	15
4.2.1 Palaverit vetäjien kanssa	15
4.2.2 Esiintyjien rekrytointi	17
4.2.3 Palaverit nuorten kanssa.....	17
4.2.4 Päätökset tekniikasta ja lavastuksesta.....	18
4.2.5 Musiikkinäytelmän mainonta	19
4.3 Musiikkinäytelmän harjoitukset.....	20
4.3.1 Käsikirjoitus- ja näytelmäryhmäharjoitukset.....	23
4.3.2 Musajengin harjoitukset.....	25
4.3.3 Kaikille yhteiset harjoitukset	25
4.4 Esitykset.....	27
5 ARVIOINTI JA PALAUTE MUSIIKKINÄYTELMÄSTÄ	28
5.1 Musiikkinäytelmän merkitys nuorille ja nuorisotyöhön.....	30
5.2 Palaute harjoituksista, ohjaamisesta ja musiikkinäytelmän hallinnasta	34

5.3 Palaute esityksistä sekä sen aiheesta, sisällöstä ja sanomasta	37
6 POHDINTA.....	49
LÄHTEET.....	52

LIITTEET

1 JOHDANTO

Nuorten aikuisten toiminta seurakunnissa on nykypäivänä todellinen haaste, joten halusin olla kehittämässä heille uutta toimintaa Kiimingin seurakunnassa. Monesti seurakuntalaisilla voi olla mielikuva, että seurakunnan vapaaehtoistyö on vain aikuisiin ja ikäihmisiin suunnattua toimintaa. Näinhän ei kuitenkaan ole, päinvastoin. Halusin olla nostamassa esille Kiimingin seurakunnan laajaa nuorten tekemää vapaaehtoistoimintaa, jota näytelmässä nostettiin esille eri kohtauksien muodossa.

Opinnäytetyöni oli kiiminkiläisten vapaaehtoisten seurakuntanuorten toteuttama musiikinäytelmä: ”Jotain hukassa? - Tarina uskosta, toivosta ja rakkaudesta”. Musiikinäytelmän päätavoitteena oli nuorten osallisuuden lisääminen, eli kaikki pyrittiin tekemään yhdessä nuorten kanssa. Musiikinäytelmä oli hankeistettu Kiimingin seurakunnalle. Näytelmän käsikirjoitus oli laadittu yhdessä nuorten kanssa keräämällä heiltä vastauksia kysymyksiin uskosta, toivosta ja rakkaudesta, joiden pohjalta käsikirjoitusta lähdettiin suunnittelemaan yhdessä nuorten kanssa. Musiikinäytelmään osallistuvat nuoret olivat kiiminkiläisiä seurakuntanuoria tai nuoria aikuisia, joilla oli juurensa Kiimingin seurakunnassa.

Opinnäytetyöni tarkoituksena oli luoda Kiimingin seurakuntaan uudenlainen toimintatapa ja sitä kautta nuorille uutta ja mielekästä tekemistä. Opinnäytetyöni tarkoituksena oli myös tuoda seurakuntalaisille esille Kiimingin seurakunnan vapaaehtoistoimintaa sekä nuorten ajatuksia uskosta, toivosta ja rakkaudesta. Opinnäytetyössäni keskityin myös kuvaamaan suurten projektien, kuten näytelmien toteuttamista seurakunnissa.

2 SEURAKUNTIEN VAPAAEHTOISTYÖ VARHAIS- JA NUORISOTYÖSSÄ

Kaikki, minkä tahdotte ihmisten tekevän teille, tehkää se heille. (Matt.7:12).

Seurakunnan vapaaehtoistyössä on pohjimmiltaan kyse vastuun periaatteesta, diakoniasta ja lähimmäisen rakkaudesta. Vapaaehtoistyö tiivistyy Raamatun kultaissa säännöissä (Matt.7:12.) ja rakkauden kaksoiskäskyssä. (Matt. 22:34–40.) Vapaaehtoisuudessa on kyse toisen ihmisen vastuusta, siitä vilpittömästä halusta auttaa ja rakastaa kaltaistaan. (Veijola 2002, 16-19.)

Maallikkovastuu ja vapaaehtoistoiminta ovat erottamaton osa kirkkona elämistä ja olemista. Hengellinen yhteys ja aineellinen jakaminen ovat seurakunnan elämää, jota toteutetaan seurakunnan vapaaehtoistyössä. Seurakunnan vapaaehtoistyöntekijöiden välinen yhteys muodostuu yhteydestä Jumalaan. (Kirkko 2020 2010, 52–53.)

Vapaaehtoistyö sanana viittaa kansalaisyhteiskuntaan, eli kolmanteen sektoriin. Vapaaehtoistyö on kansalaisyhteiskunnan ydin. Vapaaehtoistyö on yksittäisten kansalaisten sitoutumista ja toimintaa, eli osallistumista, jolla pyritään luomaan verkostoja, normeja ja luottamusta. (Koskiaho 2002, 446–449.)

Vapaaehtoistoimintaa ohjaavat erilaiset periaatteet ja eettiset säännöt. Sen toiminnan ytimenä on vapaaehtoisten elämänkokemus ja vertaistuki. Vapaaehtoistyön periaatteita ovat muun muassa tasa-arvo, vapaaehtoisuus, palkattomuus, puolueettomuus sekä toiminta, josta kaikki osapuolet saavat iloa. (Koskiaho 2002, 457–460.)

Vapaaehtoistyössä on pohjimmiltaan kyse lähimmäisen rakkaudesta ja vapaaehtoisinkin voimme olla toiselle tukena uskossa, antamassa toivoa ja jakamassa rakkautta. (Jotain hukassa? – Tarina uskosta, toivosta ja rakkaudesta. Käsikirjoitus, 21).

2.1 Seurakuntien kasvatustyö

Jeesus tuli heidän luokseen ja puhui heille näin: ”Minulle on annettu kaikki valta taivaassa ja maan päällä. Menkää siis ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni: kastakaa heitä Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen ja opettakaa heitä noudattamaan kaikkea, mitä minä olen käskenyt teidän noudattaa. Ja katso, minä olen teidän kanssanne kaikki päivät maailman loppuun asti.” (Matteus 28:18–20).

Kasteopetus ja lasten evankeliumi ovat kirkon lapsi- ja nuorisotyön toiminnan keskeinen lähtökohta, koska niissä veloitetaan antamaan opetusta kristinuskon perusteista. Kirkon lapsi- ja nuorisotyön toiminnalla pyritään ihmisen kokonaisvaltaiseen hyvinvoinnin ja kasvun tukemiseen sekä sen strategiassa linjataan Jumalan läsnäoloa maailmassa ja Kristuksen läsnäoloa Sanassa ja sakramenteissa. (Haastettu kirkko 2012, 134–135.)

Vanhan testamentin suhtautuminen lapsiin on pääpiirteissään myönteinen: Lapset ovat Jumalan lahja, ilon aiheita ja Hänen siunauksensa ja armonsa merkkejä. Lapsen syntymä perheeseen merkitsi yhteisössä velvollisuuden täyttämistä, velvollisuutta kristillisestä kasvatuksesta kaste- ja lähetyskäskyn mukaan (Matt.28:18–20.). (Luumi 2010, 207–212.)

2.1.1 Varhaisnuorisotyö ja kerhonohjaus

Varhaisnuorisotyöksi kutsutaan 7-14-vuotiaiden eli alakouluikäisten kanssa tehtävää työtä seurakunnissa. Työalaa on haastava hahmottaa, koska lapset elävät eri

kehitysvaiheissa koulualoittavasta lapsesta - murrosiän kanssa kamppailevaan varhaisnuoreen. (Jansa 2010, 266–267.)

Seurakunnan varhaisnuorisotyön tehtävänä on kristillinen kasvatus ja tukea perheitä ja kouluja heidän velvoitteissaan. Varhaisnuorisotyön tehtävänä on antaa varhaisnuorille tietoa ja kokemusta rakastavasta ja turvallisesta Jumalasta sekä opastaa heitä ottamaan vastuuta itsestä, toisista, elinympäristöstään ja luonnosta. (Kiimingin seurakunnan talousarvio vuodelle 2011 sekä toiminta- ja taloussuunnitelma vuosille 2011–2013, 37.)

Seurakunnallisen varhaisnuorisotyön toimintamuotoja ovat kokoava toiminta, verkostoituminen ja yhteistyö sekä projektitoiminta. Varhaisnuorisotyötä ovat kerhot, leiri- ja retkitoiminta, kouluissa tehtävä aamu- ja iltapäivätoiminta, partio sekä muu toiminta, kuten kymppisynttäröt, päihdekasvatus ja koulukinkerit. (Haastettu kirkko 2012, 146.)

Varhaisnuorisotyöstä suuren osan muodostavat vapaaehtoiset maallikot, kuten kerhonoahjaajat. He ovat usein nuoria, jotka sitoutuvat vapaaehtoisesti pitämään ja suunnittelemaan kerhoja kerhonoahjaajakoulutuksesta saamien tietojen mukaan. Varhaisnuorisotyön kerhotoiminnassa kerhonoahjaajien apuna toimivat kirkon nuorisotyöntekijät, joiden tehtävänä on toimia kerhonoahjaajien kouluttajana, työnoahjaajana sekä sielunhoitajana. (Jansa 2010, 277–278.)

2.1.2 Nuorisotyö ja isostoiminta

Kirkon nuorisotyöksi kutsutaan työtä, jota tehdään rippikouluikäisistä nuoriin aikuisiin. Kirkon lapsi- ja nuorisotyön strategian: Jumala on. Elämä on nyt. Rakkaus liikuttaa. mukaan kirkon tulisi olla paikka, jossa lapsi ja nuori kohtaavat py-

hän ja rakastavan Jumalan sekä välittäviä ihmisiä, saavat olla omia itseään, kuulua seurakuntaan, jonka elämän ja toiminnan pohjana on usko Jumalaan sekä saavat tukea kasvulleen ihmisenä ja kristittynä. (Toivainen & Tukeva 2005, 352–353.)

Seurakunnallisesta nuorisotyöstä suuren osan muodostaa isostoiminta. Vuonna 2011 25 100 nuorta osallistui isoskoulutukseen. Lisäksi sen toimintaa ovat erilaiset kokoavat nuorten ryhmät, nuorten illat, verkossa tehtävä nuorisotyö sekä retket ja leirit. (Haastettu kirkko 2012, 154–157.)

Isoset ovat rippikoulun käyneitä, konfirmoituja nuoria, jotka toimivat avustajina muun muassa varhaisnuorten leireillä ja rippileireillä. Sana isonen tulee vertauksesta opetuslasten tai kummien tehtävään. Isostoiminta on Suomen evankelisluterilaisen kirkon merkittävin maallikkoryhmä. Isostoiminnaksi kutsutaan isosia kokoavaa toimintaa, joka voi koulutusten lisäksi olla hiljentymistä, hartauselämää, jumalanpalveluksia, ikätoverien seurassa oloa ja toimintaa, diakonian palvelua sekä leikkiä ja laulua. (Isostoiminnan linjaukset: Sopivan kokoinen iso 2005, 373–376.)

Isosen tehtävät vaihtelevat paljolti seurakunnittain riippuen seurakuntien perinteistä ja leiripaikkojen ominaisuuksista. Yleisiä isosen tehtäviä ovat yleisaskareet ja ryhmätoiminta, hartauselämän ja vapaa-ajan ohjaaminen, henkinen tukeminen eli tuntosarvina oleminen, toimiminen tiimin jäsenenä sekä oleminen ohjattavana (Isostoiminnan linjaukset: Sopivan kokoinen iso 2005, 377–383.)

Isostoiminnalla on suuret merkitykset seurakunnalle ja nuorelle. Isostoiminta on nuorisotyön ydin valtaosassa seurakuntia. Isostoiminta elävöittää seurakuntaa ja on suuri auttajareservi toiminnan järjestämisessä. Isostoiminnan merkitys nuorille näkyy heidän sosiaalisten suhteiden kehityksessä. Nuoret hakevat ja tarvitsevat

kodin ulkopuolista turvallista aikuista. Haatajan mukaan nuorten vuorovaikutus rippikouluohjaajien kanssa muuttaa nuoren persoonaa positiivisempaan suuntaan (Haataja 1999). Asiakirja sopivan kokoinen iso mukaan isostoiminnan tärkein tehtävä on se, että osallistuva tuntee itsensä hyväksytyksi ja riittäväksi sellaisenaan kuin hän on (Porkka 2005, 85–88).

2.2 Nuoret aikuiset seurakunnassa

Nuori aikuinen määritellään usein 18–29-vuotiaaksi. Rajausta voi kuitenkin tutkimuksista poiketen vaihdella elämänkaareissa 10 vuotta ylemmäs. Käsitteen ikämääritelmä on epäselvä, koska sillä tarkoitetaan enemmänkin elämäntilannetta. Korhosen mukaan kyse ei siis ole iästä, vaan elämäntavasta, maalimankuvasta ja arvomaailmasta. (Korhonen 2010, 2.)

Nuoria aikuisia kuvataan usein kaupunkilaisiksi sekä kansainvälisiksi, joiden elämä on hyvin hektistä, projektielämää. Nuoret aikuiset ovat yhteiskunnassa paikkaa etsiviä ja elävät suurten muutosten keskellä liittyen kotiin, parisuhteeseen ja koulu- sekä työelämään. (Korhonen 2010, 2.)

Nuoret aikuiset ovat ikäryhmältään vähiten uskonnollisia ja kirkosta etäisimpiä. Niemelän mukaan tämä johtuu nuorten aikuisten elämäntavasta ja halusta päättää itse valinnoistaan. Nuoret aikuiset ovat nykyään suvaitsevaisempia kuin ennen ja haluavat korostaa aitoutta, vapautta ja yksilöllisyyttä. (Niemelä 2012.)

Kirkon sidos on kaikista heikoin nuoriin aikuisiin. Nuoret aikuiset ovat suurin kirkosta eroajien ikäryhmä; kirkosta eronneista 70 % on nuoria aikuisia. Eroamisen syynä he pitävät kirkon henkilökohtaisuuden merkitsemättömyyttä ja suvaitsemattomuutta. (Meidän kirkko 2007, 16.)

Nuoret aikuiset kokevat kirkon myös positiivisesti. Tähän vaikuttaa Innasen ja Niemelän mukaan erityisesti rippikoulu sekä seurakunnan työntekijät. Nuoret aikuiset kokivat, että rippikoulu vaikutti positiivisesti heidän uskonnolliseen ajatteluunsa ja toimintaansa. (Murtonen 2009, 334–340.) Niemelän tekemä pitkittäistutkimus rippikoulun merkityksestä ja vaikuttavuudesta painottaa myös rippikoulun merkityksestä nuorille aikuisille (Niemelä 2007).

3 KIIMINKILÄISTEN SEURAKUNTANUORTEN AJATUKSIA USKOSTA, TOIVOSTA JA RAKKAUDESTA

Musiikinäytelmän käsikirjoittamista varten kysyimme ensimmäisessä kokouksissa siihen osallistuvilta nuorilta kysymyslomakkeella (LIITE 1) heidän ajatuksistaan uskoa, toivoa ja rakkautta kohtaan. Saimme vastauksia kahdeltatoista nuorelta. Kysymyksillä halusimme kartoittaa nuorten ajatusmaailmaa, jotta saisimme musiikinäytelmästä mahdollisimman ajankohtaisen ja nuorten näköisen. Käsikirjoitus kirjoitettiin nuorten ajatusten pohjalta ja vastauksia käytettiin apuna sen kirjoittamisessa.

Niin pysyöt nämä kolme: usko, toivo, rakkaus. Mutta suurin niistä on rakkaus. (1 Kor. 13:13).

3.1 Nuorten ajatuksia uskosta

Usko on yleisesti ihmisen perustarve. Se on todellisuutta, mitä toivotaan ja sen näkemistä mitä ei nähdä. Usko perustuu Raamatun antamaan tietoon ja uskon kohde on Jeesus. (Toivainen 2005, 10–11.) Kiimingin seurakuntanuoret ajattelivat samoin; usko on luottamusta Jumalaan sekä uskoa johonkin suurempaan ja parempaan, jota ei välttämättä voi eikä tarvitse selittää. Vastauksien perusteella nuoret kokivat uskon henkilökohtaisena sekä vahvana tunteena.

Usko ymmärretään yksilön merkitystasoista käsin eli usko nähdään merkityksellisenä kun se tukee kokemuksia sekä tiedollista hahmottamista ja uskon ymmärtämistä (Jokela 2010, 236–239). Nuoret kokivat uskon suurelta osin luonnollisena, mutta osa koki uskon merkityksen selittämisen vaikeana. Uskon merkitykseen vaikuttaa eksistentiaalinen ahdistus sekä tiede. Eksistentiaalisessa ahdistuksessa

ihminen kokee ahdistusta omasta pienuudestaan maailmassa sekä epätietoisuutta, jolloin usko helposti kyseenalaistetaan. (Ojanen 2001, 263–304.)

Nuorten mielipiteet uskosta puhumisesta jakaantuivat kahtia. Puolet nuorista ajatteli uskosta puhumisen olevan helppoa ja puolet koki sen vaikeana henkilökohtaisuuden vuoksi. Niemelän tutkimuksenkin mukaan osa nuorista koki uskon yksityisasiana, jolloin suhde uskonnolliseen instituutioon vähenee (Niemelä 2007, 169–170).

Nuoret kokivat uskon tärkeänä ja lohduttavana silloin kun elämässä on ollut vaikeaa. Samaan tulokseen oli päätynyt Niemelä tutkimuksessaan: asenteiden ja uskonkäsityksen muuttuminen rippikoulussa ja rippikoulun jälkeen, jossa usko koettiin vähemmän tärkeänä tilanteissa, kun on uskonut selviävänsä itsekin (Niemelä 2007, 93). Nuoret kuitenkin kokivat, että on vaikea uskoa, kun elämässä on hankala vaihe, kuten läheisen menetys tai kun maailmalla tapahtuu kaikkea epäreilua ja sairasta. Elämän kokemukset ja ajattelun kehitys voivat horjuttaa uskoa (Niemelä 2007, 94). Luonnollisesti nuoret kokivat uskomisen helpoksi, kun kaikki asiat tuntuvat onnistuvan ja on olemassa toivoa.

3.2 Nuorten ajatuksia toivosta

Nuoret kokivat toivon yksinkertaisempänä, arkisempänä ja helpommin selitettävänä kuin uskon. Toivon koettiin olevan uskoa ja luottamusta parempaan tulevaisuuteen. Kristillisen näkökulman mukaan toivo liittyy Jumalaan ja iankaikkisuuteen, eli Jumalan lupaukseen hänen läsnäolostaan myös vaikeina hetkinä (Kinanen & Pruuki 2010, 315–316). Nuoret kokivat saavansa toivoa uskosta, perheestä, ystäväistä ja Jumalasta. Toivo on vahva näkökulma odotuksesta; kaikki kääntyy niiden parhaaksi, jotka rakastavat Jumalaa (Ojanen 2001, 215–216).

Nuorten mielestä toivoa tarvitaan tilanteissa, joissa elämä vastustaa ja on muutenkin vaikeaa. Nuoret kokivat menettäneen toivonsa epäonnistumisissa, riidoissa ja läheisen menehtyessä. Myös Paananen painottaa uskonnollisen identiteetin tärkeyttä nuoren elämän kriisikohdissa, kuten surun, kuoleman tai pettymyksen edessä (Paananen 2008, 32–35).

Osa nuorista mielsi toivoa tarvittavan aina, myös silloin kun menee hyvin. Nuoret kokivat saaneensa toivoa tilanteissa, joista eivät olisi muuten onnistuneet. Toivoa koettiin saavan myös silloin, kun itse ei ole tiennyt mitä tehdä sekä kun joku on auttanut ongelmatilanteessa ja lohduttanut. Toivon näkökulma painottaa vahvasti sen virittämistä ja ylläpitämistä elämän tarkoituksettomuuden ehkäisemiseksi (Ojanen 2001, 215).

3.3 Nuorten ajatuksia rakkaudesta

Kristillinen rakkaus perustuu pienoisevankeliumiin; Jumalan osoitukseen antaessaan Poikansa meidän vuoksemme, jonka Jeesus osoitti elämällään. Ihmisen elämäntarkoitus on rakastaa Jumalaa yli kaiken sekä rakastaa toinen toisiamme. (Toivainen 2005, 72–73.)

Nuoret vastasivat rakkauden olevan toisen ihmisen välittämistä enemmän kuin mistään muusta; kahden ihmisen välinen side sekä pieniä asioita toisen iloksi. Nuoret olivat yhtä mieltä rakkauden olevan välittämistä ja huolenpitoa, kuten Raamatussa todetaan:

Rakkaus on kärsivällinen, rakkaus on lempeä. Rakkaus ei kadehdi, ei kersku, ei pöyhkeile, ei käyttäydy sopimattomasti, ei etsi omaa etuaan, ei katkeroidu, ei

muistele kärsimäänsä pahaa ei iloitse vääryydestä vaan iloitsee totuuden voittaessa. Kaiken se kestää, kaikessa uskoo, kaikessa toivoo, kaiken se kärsii. Rakkaus ei koskaan katoa. (1. Kor.13:4–8).

Nuorten mielestä rakkautta voi olla erilaista, kuten Jumalan, kumppanin, vanhemman, ystävän ja lähimmäisen rakkautta. Toivaisen mukaan rakkaus voidaan myös jakaa neljään: luonnolliseen rakkauteen omaisten kesken, eroottiseen rakkauteen, rakkauteen ystävien välillä sekä jumalalliseen rakkauteen (Toivainen 2005, 72).

Rakkaus on toisen etujen asettamista omien edelle (Ojanen 2001, 235). Lähimmäisen rakkaus pohjautuu luonnolliseen lakiin, jossa rakastetaan toisia ja otetaan heidän tarpeensa huomioon. Raamatun kultainen sääntö (Matt. 7:12.), Vanhan testamentin kymmenen käskyä (2 Moos. 20:1–17.) sekä Jeesuksen opettama rakkauden kaksoiskäsky (Matt. 22:34–40.) ovat yhtä ja samaa luonnollista lakia. (Laulaja 2002, 61.) Nuoret määrittivät samoin lähimmäisen rakkauden olevan toisista välittämistä, ihmisten hyvää kohtelua sekä auttamista. Nuoret olivat saaneet ja antaneet lähimmäisen rakkautta päivittäin.

4 MUSIIKKINÄYTELMÄ: JOTAIN HUKASSA? – TARINA USKOSTA, TOIVOSTA JA RAKKAUDESTA

Opinnäytetyöni, eli musiikinäytelmän kehittämistavoitteena oli tuoda seurakuntalaisille esille seurakuntanuorten tekemää vapaaehtoistoimintaa sekä heidän ajatuksiaan uskosta, toivosta ja rakkaudesta. Opinnäytetyöni tavoitteena oli myös luoda seurakuntanuorille uudenlaista tekemistä sekä uusi toimintaympäristö. Opinnäytetyöni tarkoituksena oli lisäksi kuvata suurten projektien toteuttamista seurakunnissa.

4.1 Musiikinäytelmän idea syntyy

Ajatus musiikinäytelmän tekemisestä syntyi Kiimingin kirkkovaltuuston valtuustoseminaarissa, jossa pohdittiin Kiimingin seurakunnan tulevaisuutta Oulun seudun kuntaliitoksessa. Kuntaliitoksen myötä valtuutettujen, viranhaltijoiden sekä seurakuntalaisten huolet olivat päällimmäisiä asioita. Keskustelua seurakunnan vapaaehtoistoinnasta käytiin pitkään, joka oli itselleni erittäin läheinen asia.

Kiimingin seurakunnan vapaaehtoistoinnin laajuus ei ollut kaikille valtuutetuille selvä, joten itselleni nousi suuri huoli. Kiimingin seurakunnassa oli paljon aktiivisia seurakuntalaisia sekä valtakunnallisesti erityisesti nuoria erilaisissa vapaaehtoistehtävissä. (Kirkon tilastollinen vuosikirja 2011, 89–98, 122–123; Kiimingin seurakunnan tasekirja 2011, 24–31).

Valtuustoseminaarin päättyessä minä ja toinen valtuutettu olimme sitä mieltä, että nyt olisi aika tuoda esiin Kiimingin nuorensurakunnan toimintaa. Otimme kes-

kusteluun mukaan myös seurakunnan nuorisotyönohjaajan. Keskustelusta sai alkunsa meidän kolmen yhteinen unelma: Musiikkinäytelmä.

4.2 Musiikkinäytelmän suunnittelu ja valmistelu

Musiikkinäytelmää lähdettiin suunnittelemaan yhdessä seurakunnan nuorisotyönohjaajien sekä lisäksi toisen kirkkovaltuutetun kanssa. Suunnittelu eteni tavanomaisen projektisuunnitelman mukaan. Projektinsuunnittelussa sovitaan tarkemmin projektin sisällöstä, tavoitteista, toteutustavoista, resursseista sekä kustannushankkeista. (Lindholm, Mattila, Niemelä & Rantamäki 2008, 6.)

4.2.1 Palaverit vetäjien kanssa

Palavereissa käsitelimme projektiin liittyviä asioita, kuten musiikkinäytelmän rakennetta, sisältöä ja aihetta. Musiikkinäytelmän suunnittelu eteni vaiheittain. (KUVIO 2.)

KUVIO 2. Musiikkinäytelmän suunnittelun eteneminen.

Vetäjien suunnittelupalaverissa meillä kaikilla oli yhteisenä toiveena, että näytelmässä nuoret tulisivat olemaan mukana prosessissa alusta loppuun saakka. Halusimme nuoret mukaan siksi, että tarjoaisimme heille mielekästä tekemistä sekä saisimme musiikkinäytelmästä nuorten näköisen. Seurakuntien tarjoamaa uutta toimintaa vapaaehtoisille painotetaan myös Meidän kirkko-strategiassa. (Meidän kirkko. Osallisuuden yhteisö 2007, 42). Nuoret haluttiin mukaan myös siksi, että saisimme tuotua seurakuntalaisille esille Kiimingin seurakunnan vapaaehtoistyötä ja nuorten toimintaa heidän näkökulmistaan. Aiheeksi valitsimme seurakuntanuorten uskon, toivon ja rakkauden. Aiheen kautta uskoin, että saisimme luotua näytelmän, joka todellakin kertoisi nykynuorten ajatuksista.

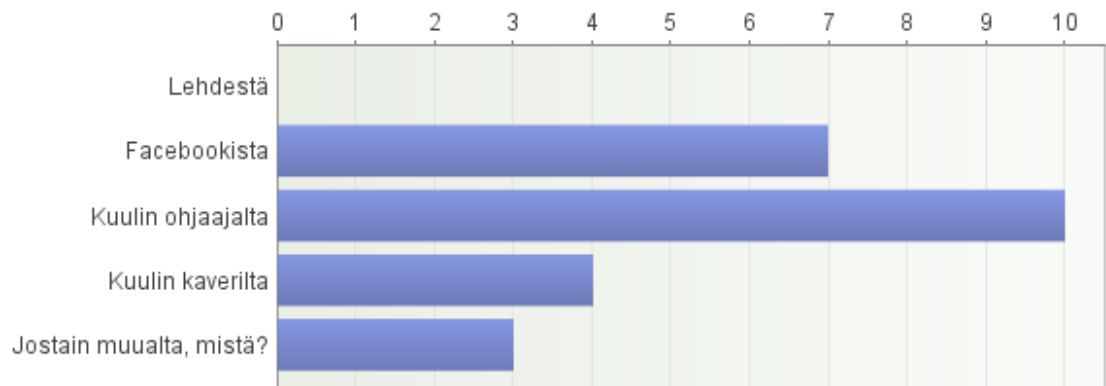
Ajatuksena oli, että musiikkinäytelmään osallistuminen olisi kaikille seurakuntalaisille avoin. Samalla päätimme pitää esiintyjille näytelmäinfon, jossa kertoisimme musiikkinäytelmän idean, aiheen sekä aikataulun. Suunnittelimme yhdessä koulujen ja kauppojen sekä rauhantervehdys-lehteen tulevat mainokset (LIITE 2).

Suunnittelupalaverissa päätimme musiikkinäytelmän ajankohdan sekä suunnittelimme näytelmäinfossa täytettävät lomakkeet. Päätimme, että esitykset sijoittuisivat vasta yo-kirjoitusten jälkeen, jotta saataisiin mahdollisimman moni aktiivinen seurakuntanuori mukaan. Valitsimme sopivaksi ajankohdaksi huhtikuun viimeisen viikon, koska silloin yo-kirjoituksista oli kulunut noin kuukausi ja meille jäisi vielä sopivasti aikaa harjoitella ja viimeistellä musiikkinäytelmää.

Suunnittelimme osallistumislomakkeen (LIITE 3), jossa kysyisimme nuorilta mitä he haluaisivat tehdä musiikkinäytelmässä. Lomakkeessa tulisi olla myös henkilötiedot, jotta saisimme kerättyä mahdollisimman laajasti osallistujien tiedot. Suunnittelimme myös käsikirjoituslomakkeen, jolla keräsimme nuorilta vastauksia kysymyksiin heidän uskosta, toivosta ja rakkaudesta.

4.2.2 Esiintyjien rekrytointi

Esiintyjä etsittiin musiikinäytelmään usein tavoin: facebookin, seurakunnan kotisivujen ja alueen seurakuntien rauhantervehdys-lehden kautta. (KUVIO 1.)

KUVIO 1. Mistä sait tiedon musiikinäytelmästä?, (f, N=19)

Halusimme panostaa esiintyjien rekrytointiin, koska esimerkiksi Lindholmin mukaan siihen tulee varata riittävästi aikaa. (Lindholm ym. 2008, 7). Nuoria houkutteltiin mukaan musiikinäytelmään käyttämällä suhteita ja keskustelemalla kasvotusten. Suurin osa esiintyjistä oli minulle tuttuja, joten lähestyin nuoria erityisesti facebookin kautta. Keskustelujen perusteella nuoret olivat innoissaan uudesta toiminnasta. Osa nuorista lähti heti mukaan projektiin muutaman tarkentavan kysymyksen jälkeen. Osa nuorista kertoi, että musiikinäytelmä kyllä kiinnosti heitä, mutta eivät kokeneet sitä itselleen ominaiseksi.

4.2.3 Palaverit nuorten kanssa

Näytelmäinfossa kerroimme yleistä asiaa musiikinäytelmästä; mistä se sai alkunsa, mitä me vetäjät olimme ajatelleet, mikä oli aihe ja miksi halusimme juuri ky-

seenomaisen aiheen? Visualisoinnilla pyrimme ehkäisemään mahdollisten epäselvyyksien syntymistä. (Forsberg, Mooz & Cotterman 2003, 14–16). Näytelmäinfossa nuoret täyttivät osallistumis- ja käsikirjoituslomakkeet.

Kaikille esiintyjille pakollisen käsikirjoitussuunnittelupalaverin tarkoituksena oli visualisoiden luoda yleiskuva musiikinäytelmän sisällöstä ja aiheesta. Aluksi kävimme yleisinfon musiikinäytelmän juonesta ja rakenteesta. Harjoittelemisen helpottamiseksi ja aiheiden ryhmittämiseksi olimme jakaneet musiikinäytelmän osioihin, eli projektiositettu. Projektiositus on projektin jakamista pienempiin osioihin, jotka suunnitellaan ja valvotaan itsenäisesti. Projektiosituksen tehtävänä on helpottaa työskentelyä pienemmillä kokonaisuuksilla ja liittää osiot takaisin yhteen. (Jokelainen 2010.) Musiikinäytelmän osioihin pilkkomisessa oli vaara, että osiot jäisivät toisistaan irrallisiksi. Varsinkin tässä tapauksessa, kun osioissa tulisi olemaan eri hahmot, päätimme, että kun emme saisi nidottua osioita yhteen hahmojen kautta, niin ottaisimme käsikirjoitukseen mukaan tavarankuljetuksen, joka kulki näytelmän mukana alusta loppuun saakka.

Käsikirjoituksen työstämisen helpottamiseksi jaoimme nuoret musiikkiryhmäläisiin, joita kutsuttiin musajengiksi sekä loput olisivat toisessa ryhmässä. Musajengin tehtävänä oli miettiä millaisia ja mitä lauluja musiikinäytelmässä voisi olla mukana. Muut osallistujat jaettiin kolmeen ryhmään: uskoon, toivoon ja rakkautteen. Ryhmien tehtävänä oli miettiä, mitä kyseenomaisessa kohtauksessa voisi olla? Mitä siellä tapahtuisi ja millaisia hahmoja siinä voisi olla?

4.2.4 Päätökset tekniikasta ja lavastuksesta

Valaistuksen ja äänentoiston olimme tilanneet ulkopuoliselta ammattiosaajalta, koska koimme ettei tietotaitomme riittäisi. Onnistuneen projektinhallinnan edelly-

tyksenä on ammattiosaajien oikeanlainen hyödyntäminen (Jokelainen 2010.) Ideana oli, että me kertoisimme millaista musiikkinäytelmää olimme tekemässä ja millaista tekniikkaa haluaisimme mihinkin kohtaukseen. Jätimme hänelle kuitenkin soveltamisen varaa, jotta myös hänellä työ olisi ideoivaa, vapaata ja mielekästä.

Lavaratkaisun tein yhdessä nuorisotyönohjaajan kanssa sen jälkeen kun olimme päättäneet järjestää musiikkinäytelmän Jäälän kappelissa. Lavan muodon ja osittain myös edullisuuden vuoksi päätimme, että rakentaisimme lavan itse seurakunnan kiinteistöhenkilöiden kanssa.

Musiikkinäytelmämme yksi erikoisuus tulisi olemaan se, että se ei rajoittuisi pelkästään lavalla näyttelemiseen ja musajengin toimintaan, vaan se sisältäisi paljon valkokankaalle heijastettavia kuvia ja videoita. Heijasteet tulisivatkin olemaan suuri osa meidän lavastusta muun perinteisen lavastuksen ohessa.

Heijasteet tehtiin yhdessä seurakuntanuoren kanssa suunnitelmieni ja käsikirjoituksen mukaan. Ne koostuisivat valokuvista sekä videokohtauksista. Valokuvia tultaisiin pääsääntöisesti käyttämään laulujen taustalla tukemassa laulujen sanomaa, sekä viemässä huomiota pois lavalla tapahtuvasta roudauksesta.

4.2.5 Musiikkinäytelmän mainonta

Hyvin toteutettu viestintä tukee projektin pääsemistä tavoitteisiinsa. Mainonnassa käytimme Jokelaisen korostamaa ulkoista mainontaa, eli paikallisia lehtiä, seurakunnan internet-sivuja, facebookin tapahtumasivua sekä seinämainoksia. (Jokelainen 2010.) Mainonnalla halusimme herätellä tuntemattomien seurakuntalaisten mielenkiintoa, koska oletettavaa oli tuttujen jo tietävän musiikkinäytelmästä.

Käytimme niin seinämainoksissa, kuin paikallislehtien mainoksissa tekemääni mainosta (LIITE 4). Seinämainoksia levitimme ympäri Kiimingin kuntaa paikkoihin, joissa ihmiset käyvät. Veimme mainoksia myös ympäryskuntien nuorisotyönohjaajille, jotta he voisivat levittää mainoksia omissa seurakunnissaan.

Julisteiden lisäksi mainostimme musiikkinäytelmää myös Oulun seudun seurakuntien yhteisessä Rauhantervehdys-lehdessä Kiimingin seurakunnan toimintaosiossa. Musiikkinäytelmämme oli esillä myös paikallislehdissä olevien haastattelujen muodossa.

Yksi suurimmista markkinointikanavistamme oli Facebook, jonne tein tapahtumasivun. Sieltä oli saatavilla tietoa musiikkinäytelmästä. Tapahtumasivun kautta tavoitimme lähes sata ihmistä, jotka ilmoittivat sivustolla osallistuvansa tapahtumaan. Yhteensä tapahtumakutsu lähetettiin yli 600 ihmiselle facebookissa, jotka saivat sitä kautta tiedon musiikkinäytelmästä.

4.3 Musiikkinäytelmän harjoitukset

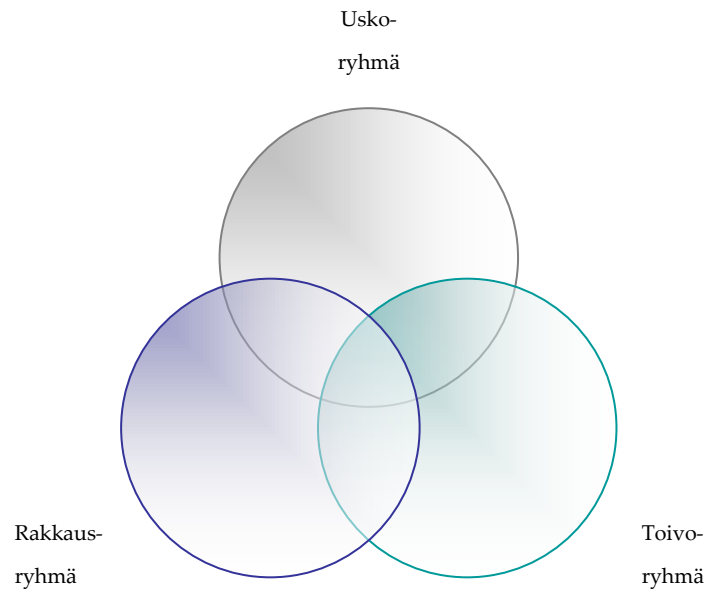
Musiikkinäytelmän päätavoitteena oli antaa nuorille mahdollisimman paljon vastuuta sekä tehdä koko projekti heidän kanssaan. Käsikirjoitus (LIITE 5) valmistui tammikuun alussa, jonka jälkeen varsinainen musiikkinäytelmän harjoittelu ja työstäminen aloitettiin.

Näyttelijät olivat suurimmaksi osaksi Kiimingin seurakunnan aktiivinuoria ja nuoria aikuisia, mutta mukana oli muun muassa myös seurakunnan työntekijöitä, partiolaisia sekä henkilö, joka oli muuttanut aikuisiällä takaisin Kiiminkiin. Varsinaisia näyttelijöitä musiikkinäytelmässä oli yhteensä 16 sekä lisäksi oli kerholaisia

esittävä partiolaisryhmä ja yhdeksän muuta heijasteissa näkyvää vapaaehtoista, jotka halusivat osallistua näytelmään.

Musiikkinäytelmän toisen varsinaisen nuorisoryhmän näyttelijöiden lisäksi muodosti musiikkiryhmä: musajengi, joka koostui niin laulajista kuin soittajistakin. Musajengissä oli viisi laulajaa sekä neljä soittajaa. Näyttelijöiden tavoin musajengiläisillä olivat jonkinlaiset juuret Kiimingin seurakunnassa, eli he olivat entisiä tai nykyisiä seurakuntanuoria. Musajengin tehtävänä oli soittamisen ja laulamisen lisäksi valita kanssani sopivat laulut musiikkinäytelmää varten.

Suuret projektit on hyvä toteuttaa vaiheittain selkeyden ja työn helpottamisen vuoksi (Pelin 2002, 110–111). Etenimme musiikkinäytelmän harjoittelua vaiheittain Pelinin korostamin tavoin, koska musiikkinäytelmä koostui monesta eri kohtauksesta, joissa oli eri näyttelijät sekä musajengi. Kohtauksien eri koostumuksien vuoksi näyttelijät jaettiin kolmeen ryhmään kohtauksien mukaan: uskoryhmään, toivoryhmään ja rakkausryhmään. (KUVIO 3.)

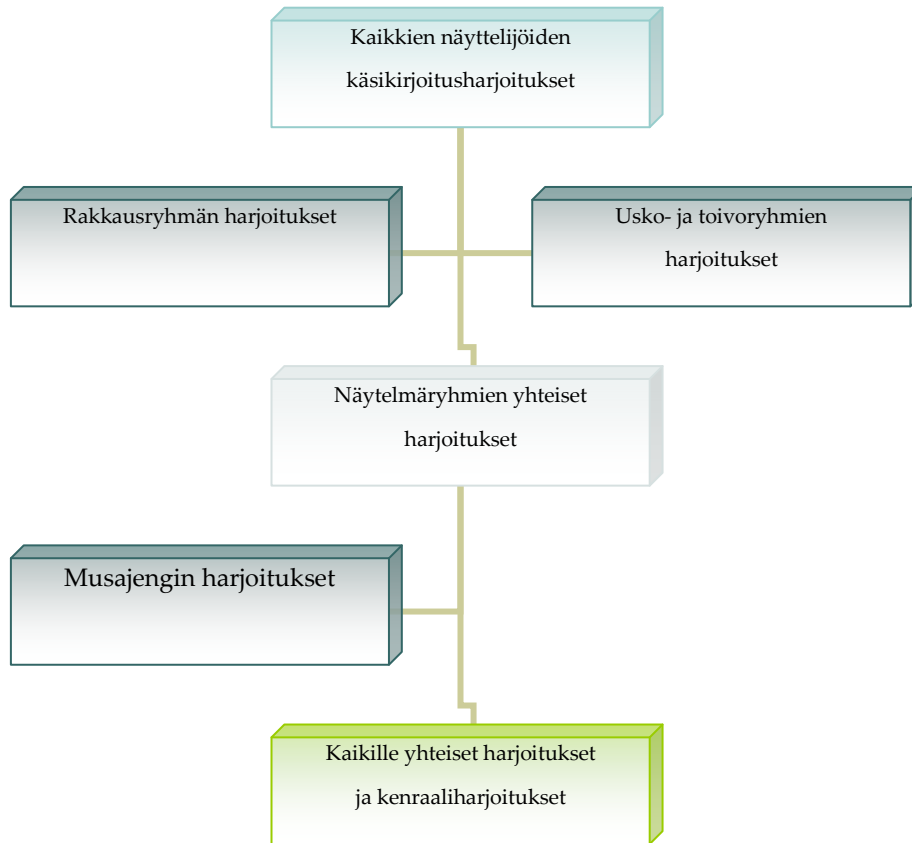

KUVIO 3. Näytelmäryhmien toiminta.

Harjoittelimme selkein työskentelytavoin, jotta alkupään harjoittelu helpottuisi sekä, että vain tietyssä kohtauksessa olevat olisivat aluksi mukana vain omassa kohtauksessaan (Pelin 2002, 110–111). Näytelmäryhmät harjoittelivat myös tarvittaessa yhdessä. Lisäksi musiikinäytelmän harjoituksiin vaikutti milloin musajengi otettaisiin mukaan ja milloin aloitettaisiin yhteiset harjoitukset kaikkien kanssa. Harjoituksien etenemiseen vaikutti myös luonnollisesti kaikkien aikataulut; yökirjoitukset, pääsiäisaika sekä roolivaatteiden, lavastuksen sekä äänentoiston muukaantulo.

Musiikinäytelmän työstäminen lähti liikkeelle näyttelijöiden kanssa yksittäisten kohtausten harjoittelusta. Näiden ollessa kunnossa kohtaukset yhdistettiin ja harjoittelimme yhdessä kaikkien näyttelijöiden kanssa. Lopuksi musajengi otettiin

mukaan, jolloin musiikkinäytelmää pystyttiin harjoittelemaan alusta loppuun. (KUVIO 4.)

KUVIO 4. Harjoitusten eteneminen

4.3.1 Käsikirjoitus- ja näytelmäryhmäharjoitukset

Käsikirjoitusharjoitusten aluksi tutustuimme toisiimme erilaisten draamallisten- ja ryhmäyttävien harjoitteiden kautta, jotta tulisimme toisille tutuiksi ja saisimme laukaistua jännitystä. Ryhmän ja sen jäsenten tuttuudella ja alkuvaiheen jännityksen laukaisijoiden poistolla on suuri vaikutus sen toiminnalle ja tehokkuudelle. (Aalto 2007, 7-8). Mielestäni ryhmäytymisellä ja tutustumisella olisi todella suuri merkitys koko musiikkinäytelmän onnistumisen kannalta.

Keskinäisen tutustumisen lisäksi kävimme läpi käsikirjoitusta ja rooleja. Tutustuimme käsikirjoitukseen lukemalla sitä yhdessä sekä eläytyen tekstiin. Käsikirjoitusharjoitusten lopuksi kävimme keskustelun rooleista, tekstistä sekä nuorten ideoista ja kehitysehdotuksista.

Käsikirjoitusharjoitusten jälkeisissä näytelmäryhmien harjoituksissa käytiin tarkasti ja yksinkertaisesti läpi kunkin kohtauksen perusidea, eri vaiheet sekä roolit. Näytelmäryhmäharjoitukset erosivat käsikirjoitusharjoituksista siten, että näissä otettiin huomioon liikkeet, eleet ja sijoittuminen eikä keskitytty pelkästään käsikirjoituksen lukemiseen. Näytelmäryhmäharjoitukset painottuivat toimintaan ja tunte-elämään. Näytelmäryhmäharjoitukset jaettiin siten, että usko- ja toivoryhmät harjoittelivat yhdessä ja rakkausryhmä harjoitteli omillaan, koska usko- ja toivoryhmissä näyttelijät olivat suureksi osaksi samoja.

Näyttelijöiden toiveiden mukaan yhdistin lopulta näytelmäryhmät, jotta kokonaisuus hahmottuisi paremmin. Kaikille näyttelijöille yhteinen harjoitus aloitettiin improvisaatiotyöskentelyillä roolin sisäistämisen ja näyttelemisen helpottamiseksi. (Aalto 2007, 97–104). Näytelmäryhmien yhteiset harjoitukset painottuivat eleiden harjoittamiseen ja kohtauksien sulauttamiseen. Harjoituksissa oli mukana mahdollisimman paljon rekvisiittaa ja lavasteita.

Kaikille näytelmäryhmille pidetyn harjoituskerran päätteeksi kysyin palautetta harjoituksista. Harjoitusten arvioinnin ja palautteen tarkoituksena oli arvioida tapahtunutta oppimista kokemuksien, asenteiden, taitojen ja toiminnan kautta sekä antaa mahdollisuus kertoa omista kokemuksistaan. (Pruuki 2010, 175). Suurryhmäkeskustelun tarkoituksena oli mahdollistaa tilanne, jossa nuoret voisivat kertoa mitä olivat oppineet, mikä oli jäänyt mietityttämään sekä mikä on tuntunut hanka-

lalta. Yhteenvedona keskustelusta nousi esille kaksi asiaa: kaikilla oli hyvä tunne ja tekemisen meininki musiikinäytelmää kohtaan, mutta usealle musiikinäytelmän kokonaisuus ei ollut hahmottunut, koska näyttelijät ja musajengi eivät olleet harjoitelleet vielä kertaakaan yhdessä.

4.3.2 Musajengin harjoitukset

Tutustuimme yhdessä musajengin kanssa käsikirjoitukseen, eli visualisoimme musiikinäytelmän, jotta nuoret saisivat mielikuvan siitä millainen musiikinäytelmä tulisi olemaan, sekä mitä se loppupeleissä sisältäisi. Visualisointi on kokonaisuuden hahmottamista. (Forsberg ym. 2003, 25–28). Erityisen tarkasti kävimme kohdat joihin olisi käsikirjoituksen mukaan tulossa lauluja, jotta tietäisimme mitä kyseenomainen kohta käsittelisi ja haluaisi kertoa katsojilleen. Päätimme vastoin käsikirjoitusta käyttää musiikinäytelmässä kotimaista pop- ja rockmusiikkia emmekä pelkästään hengellisiä lauluja.

Kokoonnuimme musajengin kanssa uudestaan reilun viikon päästä edellisestä kokoontumisesta. Viikon aikana kaikki olimme osaltamme miettineet sopivia lauluja. Valitsimme yhdessä musiikinäytelmän laulut. (LIITE 6) Musajengin harjoituksissa harjoittelimme lauluja useaan otteeseen sekä muokkasimme niitä soittajille ja laulajille sopiviksi. Harjoituksissa painotimme laulujen sujuvuutta sekä artikulointia.

4.3.3 Kaikille yhteiset harjoitukset

Näyttelijöiden ja musajengin toiveiden sekä kehittymisen mukaan olimme valmiita yhdistämään ryhmät ja aloittamaan kaikille yhteiset harjoitukset. Kaikille yhtei-

siä harjoituksia oli yhteensä seitsemän. Harjoitusten tavoitteena oli saada muodostettua jokaiselle kokonaiskuva musiikinäytelmästä sekä käytyä harjoitukset, niin yksinkertaisesti läpi, jotta jokainen tietäisi mitä jatkossa tulisi tehdä missäkin kohdauksessa.

Ensimmäisissä kaikille yhteisissä harjoituksissa harjoittelimme aluksi siten, että näyttelijät ja musajengi olivat erillään, jotta he voisivat vielä viimeistellä ja harjoitella keskenään. Tämä oli erityisen tärkeää musajengille, jotka olivat kokoontuneet vain muutaman kerran. Musajengin kanssa harjoittelimme lauluja läpi siinä järjestyksessä kuin ne käsikirjoituksessa olivat, kiinnittämättä huomiota siihen kuka laulaisi esityksessä mitään. Halusimme saada laulut tutuiksi niin laulajille kuin soittajillekin.

Harjoitusten aikana päätimme yhdessä musiikinäytelmän nimen: ”Jotain hukassa? – Tarina uskosta, toivosta ja rakkaudesta.” Kävimme musiikinäytelmän kahdesti läpi ilman käsikirjoituksia, jotta harjoittelu olisi mahdollisimman tehokasta. Ensimmäisessä vedossa ohjasin ja pysäytin harjoittelua. Toisen kerran harjoittelimme ilman pysäytyksiä. Harjoitusten lopuksi kävimme samanlaisen palaute-työskentelyn kuin aiemmin näyttelijöiden kanssa.

Toiset yhteiset harjoitukset oli ensimmäinen kerta, jolloin olimme kaikki yhdessä alusta loppuun asti. Näissä harjoituksissa keskityimme musiikin ja näytelmäkohtausten yhteensovittamiseen, eli millä tavoin ja milloin musiikki tulisi täydentämään näytelmäkohtausta sekä päinvastoin. Kolmansissa yhteisissä harjoituksissa Rauhantervehdys-lehti teki musiikinäytelmästä lehtijutun. Mielestäni lehdistön kiinnostus musiikinäytelmää kohtaan oli positiivinen lisä musiikinäytelmän markkinointia silmällä pitäen. Neljänsien yhteisten harjoitusten erikoisuus oli tekniikka, johon käytimme suuren osan harjoituksista. Näiden harjoitusten suurin

tarkoitus oli, että valo-/äänimies hahmottaisi kokonaisuuden. Musiikkinäytelmän viimeisissä harjoituksissa päätavoitteena oli saada musiikkinäytelmä kulkemaan mahdollisimman hyvin alusta loppuun saakka sekä saada nuorille varmuutta esiintymiseen. Viikkoa ennen musiikkinäytelmän esittämistä harjoittelimme ahkerasti. Harjoituksiin saatiin mukaan rekvisiitat sekä lava. Kenraaliharjoitusten sekä tavallisten harjoitusten tunnelmien ero oli huikea. Kenraaliharjoitusten tunnelmaan vaikutti suunnattomasti valojen ja äänentoiston vaikutus sekä nuorten keskittyminen.

4.4 Esitykset

Musiikkinäytelmää esitettiin vuoden 2012 huhtikuun viimeisellä viikolla kolmena päivänä yhteensä neljä kertaa. Päiviksi valikoitiin torstai, perjantai ja lauantai. Musiikkinäytelmää esitettiin jokaisena päivänä kello 18:00 sekä lauantaina myös kello 15:00. Musiikkinäytelmää kävi katsomassa yhteensä 355 henkilöä: torstaina 91 henkilöä, perjantaina 109, lauantaina päivänäytöksessä 74 henkilöä sekä lauantai-illan näytöksessä 81 henkilöä.

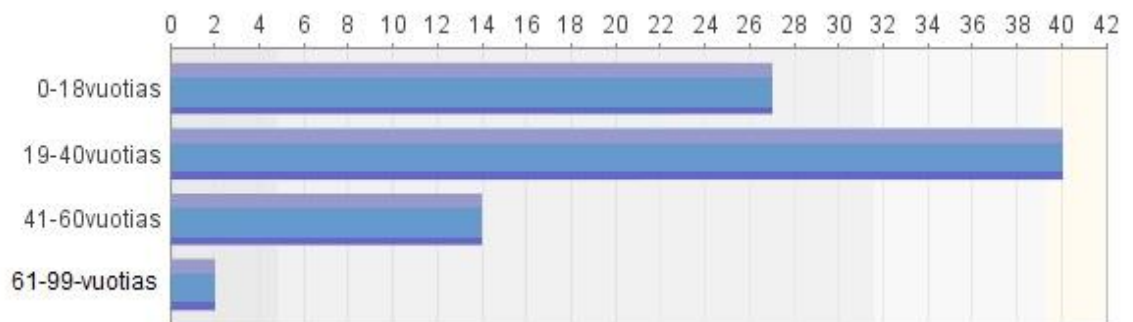
Musiikkinäytelmä oli kaikille ilmainen, mutta paikkoja oli rajoitetusti paloturvallisuussyistä. Kerrallaan Jäälän kappeliin mahtui noin 100 henkeä. Esityksiä ennen yleisöllä oli mahdollista ostaa ohjelmalehtiset, joiden tuotto lahjoitettiin yhteisvastuukeräykseen. Ohjelmalehtisessä oli tiedot näytelmän toimijoista, lauluista sekä sitaatteja käsikirjoituksesta. Esitysten jälkeen yleisön oli mahdollista jäädä kahvitarjoiluun, jolloin oli mahdollista lahjoittaa yhteisvastuulle vapaaehtoisenkahvimaksun kautta.

5 ARVIOINTI JA PALAUTE MUSIIKKINÄYTELMÄSTÄ

Keräsin musiikinäytelmästä palautetta yleisöltä kirjallisesti sekä webropol-kyselyllä (LIITE 7) ja musiikinäytelmän toimijoilta sekä suullisesti että webropol-kyselyllä (LIITE 8).

Sain yleisöltä kirjallisia palautteita 14 kappaletta sekä webropol-kyselyyn vastasi 96 henkilöä, joten palautetta antoi noin 31 % yleisöstä. Teknisistä ongelmista johtuen 13 henkilöä webropol-kyselyyn vastanneista pystyi vastaamaan vain ensimmäiseen kysymykseen. Lisäksi useat henkilöt kävivät katsomassa musiikinäytelmän moneen kertaan sekä palautetta annettiin myös kasvotusten ja facebookin tapahtumasivulla.

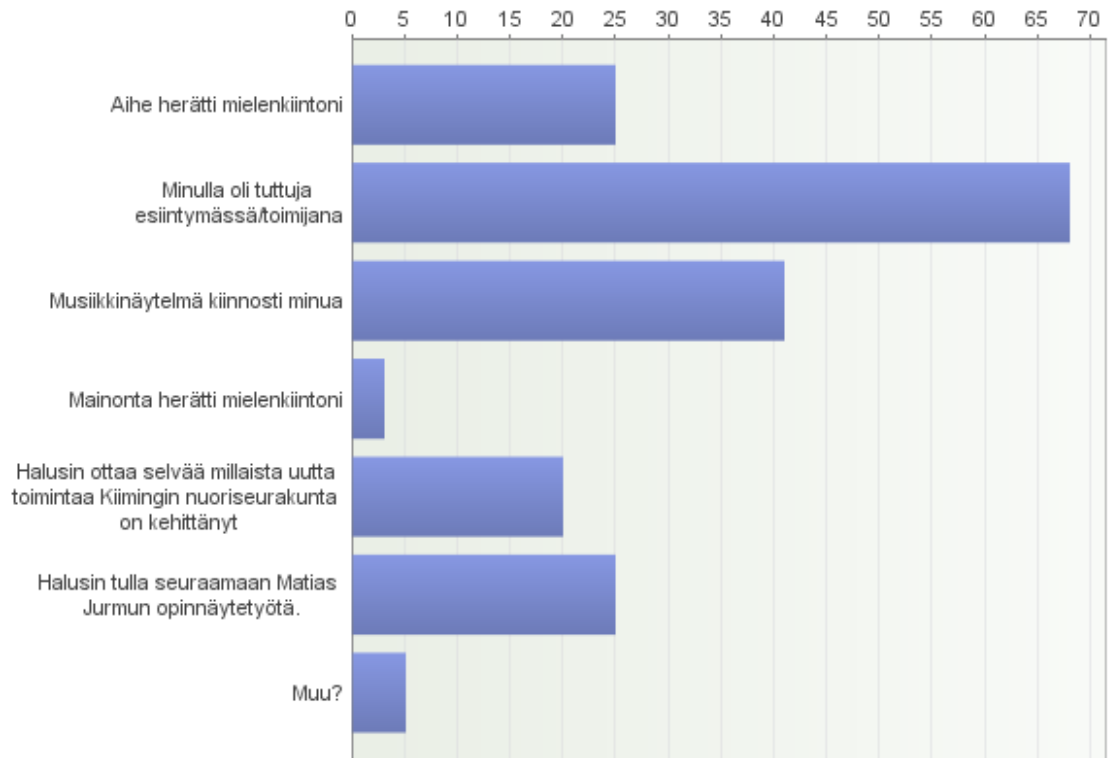
Yleisölle suunnatun webropol-kyselyn vastaajista naisia oli 72 ja miehiä 24. Suurin osa vastaajista oli 19–40-vuotiaita. (KUVIO 5.)

KUVIO 5. Vastaajien ikä, (f, N=96)

Webropol-kyselyyn vastanneista katsojista 55 oli paikkakuntalaisia. Yleisöä oli tullut myös Oulun lähiseudulta 20 sekä muualta Suomesta 8. Katsojat olivat suu-

reksi osaksi esiintyjien tuttuja, jotka olivat kuulleet musiikkinäytelmästä siihen osallistuvilta nuorilta. (KUVIO 6.)

KUVIO 6. Miksi tulin katsomaan musiikkinäytelmää, (f, N=83)

Suurin syy yleisön mielenkiintoon musiikkinäytelmää kohtaan oli tuttujen esiintyminen. Saman havainnon pystyin tekemään kerätessäni esiintyjien VIP-paikkoja, jolloin esimerkiksi perjantain esitys tuli lähes täyteen esiintyjien omista varauksista. Monet katsojista sanoivatkin esitysten jälkeen kuinka hienoa oli nähdä heidän oma nuori esiintymässä ja kiittelivät kovasti tällaisen projektin järjestämisestä.

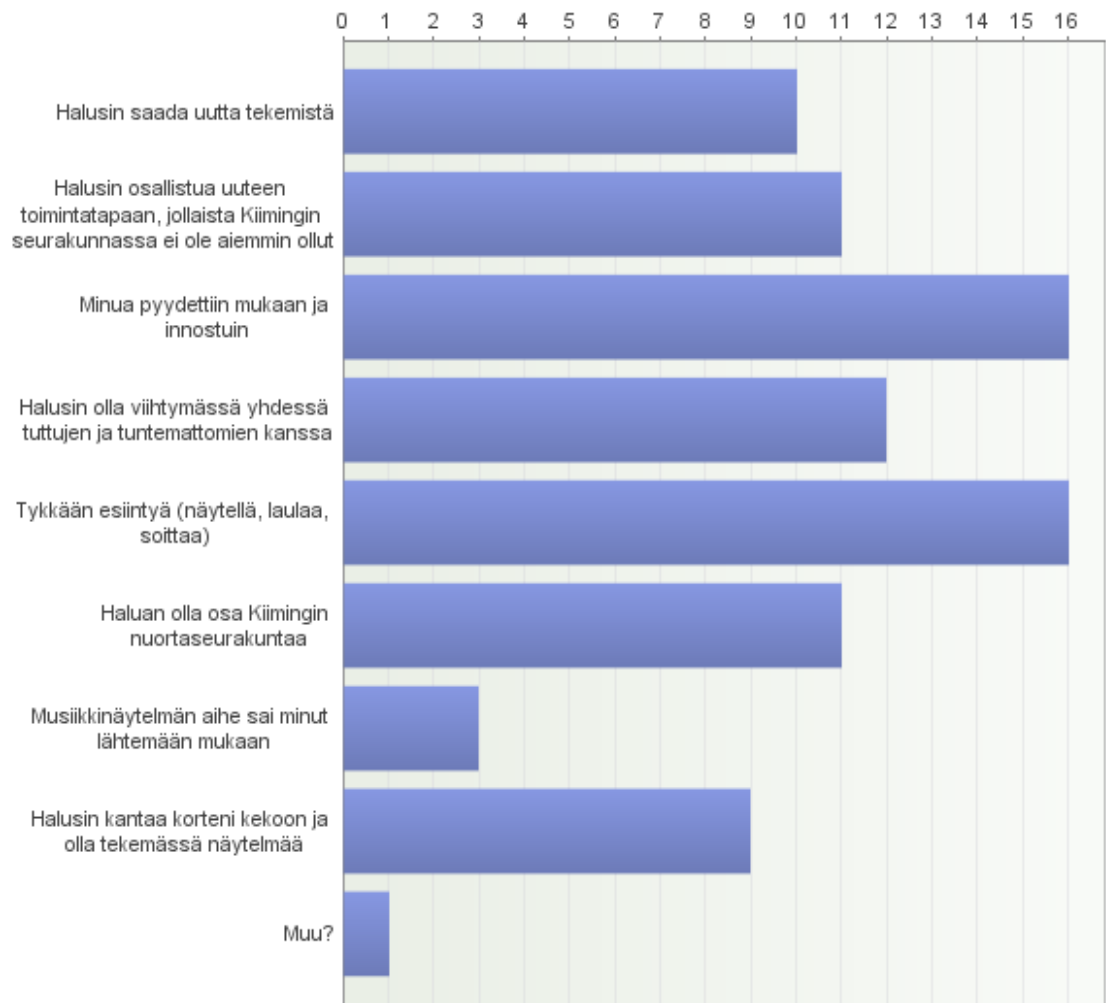
5.1 Musiikkinäytelmän merkitys nuorille ja nuorisotyöhön

Musiikkinäytelmässä näyttelijöitä sekä musajengiläisiä oli yhteensä 25 henkilöä, joilta keräsin palautetta. Webropol-kyselyyn vastasi 19 henkilöä, eli noin 76 %:a. Lisäksi sain suullista palautetta.

Musiikkinäytelmällä ja sen osallistavalla toiminnalla oli suuret vaikutukset niin nuoriin kuin nuorisotyöhön. Musiikkinäytelmässä mukanaolo koettiin mieluisaksi sekä tällaista toimintaa haluttiin lisää.

”Haluaisin osallistua uudestaan, koska pidän esiintymisestä ja näyttelemisestä. Myöskin tutut ihmiset muista seurakunnan tapahtumista saavat innostumaan. Myös uusien tuttavuuksien tekeminen ja sosiaalisten taitojen opetteleminen on mielestäni tärkeää. Itsensä toteuttaminen on suotavaa aivan jokaiselle, ja näytelmän tekeminen on hyöä tapa siihen.” Musiikkinäytelmään osallistunut vastaaja 11.

Suureksi osaksi suhteilla saadut nuoret lähtivät musiikkinäytelmään, koska heitä oli henkilökohtaisesti pyydetty mukaan. Lisäksi nuorten innostukseen vaikutti heidän kiinnostuksensa esiintymistä kohtaan. (KUVIO 7.)

KUVIO 7. Syyt nuorten osallistumiseen, (f, N=19)

Musiikkinäytelmän aihe ei ollut nuorille ratkaiseva tekijä, vaan he halusivat olla viihtymässä tuttujen ja tuntemattomien kanssa. Yli puolet vastaajista halusi osallistua musiikkinäytelmään, koska tällaista projektia ei ollut aiemmin toteutettu Kiimingin seurakunnassa sekä he halusivat olla osa Kiimingin nuortaseurakuntaa. Puolet vastanneista lähti mukaan, koska halusivat saada uutta tekemistä. Uskon, että näiden lisäksi nuorten kiinnostukseen vaikutti kavereiden mukanaolo sekä minun ja nuorten väliset suhteet. Heillä oli matala kynnyks lähteä mukaan.

Kaikki kyselyyn vastanneista nuorista kokivat musiikkinäytelmän antaneen uutta, palkitsevaa ja mukaansatempaavaa toimintaa. Uskon hyvän ryhmähengen sekä osallistavan toiminnan vaikuttaneen nuorten kokemuksiin. Nuoret pääsivät itse vaikuttamaan musiikkinäytelmään, jonka koen tärkeänä heidän yhteistyötaitojen sekä vaikuttamiskeinojen kehittymisen kannalta. Täten nuoret kokivat musiikkinäytelmän tekemisen helpoksi ja mieluiseksi. Nuorten into ja tekemisen halu oli selvästi nähtävissä harjoituksissa sekä erittäin ahkerasti ja hyvin opetelluissa vuorosanoissa. Positiivisten kokemusten kautta kukaan kyselyyn vastanneista nuorista ei vastannut, ettei voisi lähteä enää tekemään musiikkinäytelmää.

Nuoret voisivat osallistua uudestaan musiikkinäytelmään, koska kokivat sen tekemisen palkitsevana ja antoisana. Nuoret painottivat myös lähtevänsä mukaan uusien kaverisuhteiden vuoksi.

”Uskomattoman mukavaa tekemistä ja näyttelemistä rakastavana niin miksikäs ei. Sitä paitsi tutustuin uusiin ihmisiin paremmin, joka on minulle kuin pussillinen kultaa. Yksinäisyydestä ja tylsyydestä kärsineenä tämä on tuonut minua takas maan pinnalle.” Musiikkinäytelmään osallistunut vastaaja 1.

”Projekti oli antoisa ja todella mukavaa tekemistä! Uusia kavereita tuli paljon ja porukka oli tosi mukava. Kaiken jälkeen mielessä pyöri vain että vaikka tämä oli-kin rankkaa ja vei aikaa, ikinä en tahtoisi vaihtaa aikaani mihinkään muuhun ja lähtisin vaikka heti uudestaan mukaan! Sain myös lisää rohkeutta näyttelemiseen ja sen semmoiseen.” Musiikkinäytelmään osallistunut vastaaja 12.

Osalle nuorista mahdollisuus osallistua uudelleen musiikkinäytelmän tapaiseen projektiin ei ollut itsestänselvyys. Kyselyyn vastanneista nuorista neljä ilmoitti, että mukaan lähteminen riippuisi hyvin paljon aikatauluista.

”Vain aikataulukysymys kun elämä on välillä kiireistä. Työ rajoittaa vapaa-aikaa paljon.” Musiikkinäytelmään osallistunut vastaaja 6.

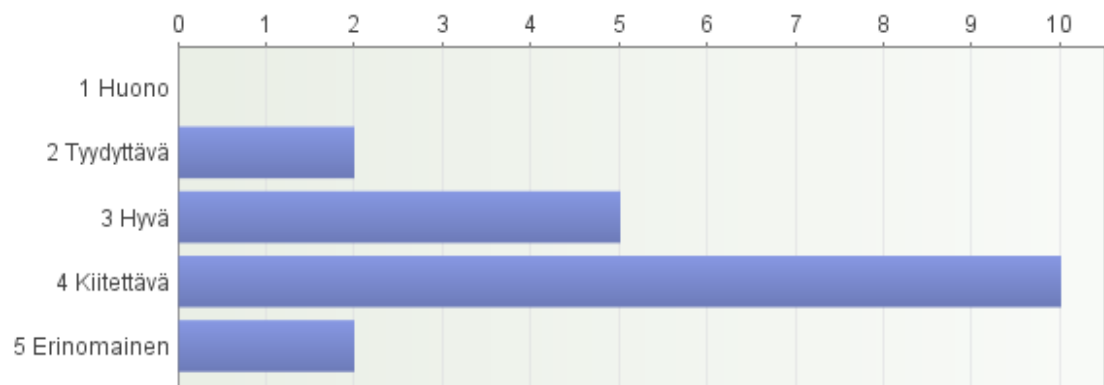
Yksi musiikinäytelmän päätavoitteista oli suunnitella ja toteuttaa projekti yhdessä nuorten kanssa. Suurin osa nuorista saadun palautteen perusteella oli kokenut saaneensa olla sopivasti mukana musiikinäytelmän tekemisessä. Koen henkilökohtaisesti tärkeänä nuorten osallistavan toiminnan, jolloin nuoret pääsevät itse toteuttamaan ja kokevat kuuluvansa yhteisöön. Tämän tärkeyttä myös Oravasaari painottaa tutkimuksessaan. (Oravasaari 2011, 9). Musiikinäytelmän suunnittelussa nuoret olivat mukana alusta asti käsikirjoituksen tekemisestä musiikinäytelmän toteuttamiseen. Ohjaajana pyrin ottamaan nuoret mahdollisimman hyvin huomioon ja kuuntelin heidän mielipiteitään, joiden pohjalta ohjasin projektia. Esimerkiksi laulajat olivat mukana valitsemassa musiikinäytelmän laulut sekä kaikki saivat itse valita mieluisensa roolivaatteet ja luoda hahmonsia niiden pohjalta. Nuorista kaksi oli sitä mieltä, että nuoret olivat mukana liian vähän.

”Nuorten olisi pitänyt (saada) osallistua käsikirjoitukseen enemmän.” Musiikinäytelmään osallistunut vastaaja 16.

Nuorisotyölle musiikinäytelmällä oli suuri merkitys, koska sen kautta tavoitettiin nuoria. Musiikinäytelmän tekoon osallistui yhteensä 25 varsinaista esiintyjää, lisäksi mukana on partioryhmä, heijasteissa esiintyviä seurakuntalaisia sekä muita aktiivisia vapaaehtoisia kahvitarjoilussa ja tekniikassa. Musiikinäytelmä antoi mahdollisuuden osallistua toimintaan, jollaista ei ennen ollut järjestetty Kiimingin seurakunnassa. Musiikinäytelmän kautta Kiimingin nuoriseurakunta sai paljon julkisuutta mainosten, lehtiartikkeleiden sekä facebook-mainonnan kautta. Projekti oli uusi monipuolinen tapa seurakunnan kristillisestä kasvatuksesta.

5.2 Palaute harjoituksista, ohjaamisesta ja musiikinäytelmän hallinnasta

Nuorten kokemukset musiikinäytelmän harjoitusten etenemisestä oli vaihtelevia. Suurin osa musiikinäytelmään osallistuneista nuorista oli kokenut harjoitusten menneen kiitettävästi. (KUVIO 8.)

KUVIO 8. Harjoitusten eteneminen, (f, N=19)

Uskon, että nuorten erilaisiin mielipiteisiin vaikuttaa projektin laajuus. Musiikinäytelmää jouduttiin harjoittelemaan eri kohtauksien mukaan erilaisissa ryhmissä, joka varmasti loi vaikeuksia kokonaisuuden hahmottamiseen. Harjoitusmäärien ja erilaisten kokoonpanojen vuoksi myös poissaoloja oli paljon.

”Kun aloitimme näytelmän harjoitukset käsikirjoitus tuntui ehkä hieman sekavalta. Mutta ei mennyt kauaa kun käsikirjoitus ja rooli tuntuivat omilta.” Musiikinäytelmään osallistunut vastaaja 7.

”Treeneissä kaikki näyttelijät eivät käyneet aina niin innokkaasti, joten treenaaminen oli välillä aika vaikeaa. Viikonloppujen pitemmät treenit olivat taas paremmin onnistuneita.” Musiikinäytelmään osallistunut vastaaja 12.

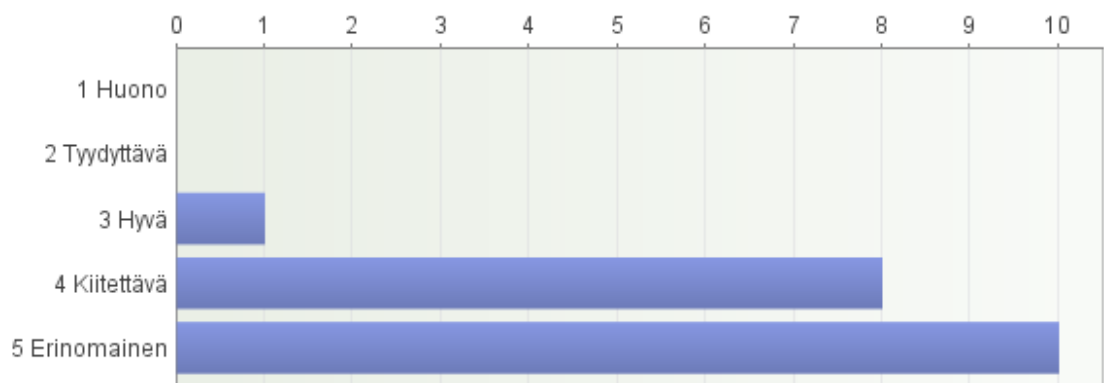
Musiikkinäytelmän harjoitusten etenemiseen vaikutti myös minun ja käsikirjoittajien tulehtuneet välit sekä mielipiteistämme johtuneet erimielisyydet, jotka loivat harjoituksiin sekavuutta.

”Reeneissä turha pikku asioiden liika säätäminen turhautti välillä.” Musiikkinäytelmään osallistunut vastaaja 17.

”Pieniä vastoinkäymisiä oli ryhmien kesken, mut kaikki saatiin toimimaan loppupeleis hyvin.” Musiikkinäytelmään osallistunut vastaaja 8.

Nuoret kokivat harjoitelleensa riittävästi, vain yksi henkilö oli sitä mieltä, että harjoituksia olisi voinut olla enemmän. Uskon, että liian vähäisten harjoitusten määrä liittyi musajengiin, jolla oli ongelmia saada kaikki jäsenet harjoituksiin töiden vuoksi. Osalla laulajista oli esityksiä ennen epävarma olo nuorten tekemän tunnustuksen suhteen.

Nuorista 17 koki saaneensa tarpeeksi tukea ja ohjaamista ohjaajalta. Kaksi nuorta eivät osanneet vastata kysymykseen. Nuoret saivat mielestään huomiota ohjaajalta ja olivat tyytyväisiä ohjaajan toimintaan. (KUVIO 9.)

KUVIO 9. Ohjaajan toiminta ja huomioonottaminen, (f, N=19)

"Matti oli aina kannustava ja kuunteli jokaisen mielipiteitä tasa-arvoisesti." Musiikinäytelmään osallistunut vastaaja 12.

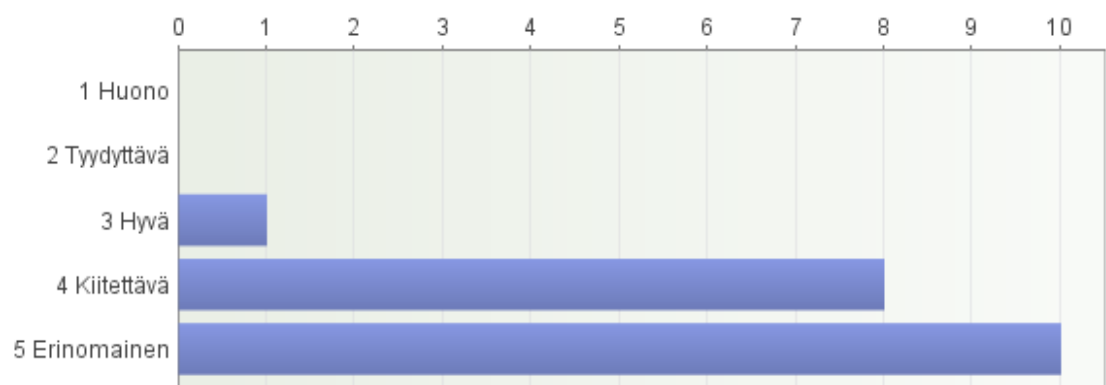
"Matilla lähti ohjaus iha niinku Hollywoodin koulutetulta ammattimieheltä." Musiikinäytelmään osallistunut vastaaja 10.

Nuoret kokivat ohjaajan toiminnan suurin osin hyväksi sekä olivat kiitollisia rehellisestä ja suorasta palautteesta sekä avoimesta ilmapiiristä, jossa uskaltautui kertomaan omat mielipiteensä. Nuoret olivat erittäin tyytyväisiä ohjaajan antamaan palautteeseen ja kannustamiseen.

"Ohjaus meni minusta tosi hyvin. Jaksoit myös tsempata kaikkia ja sait pidettyä homman kasassa." Musiikinäytelmään osallistunut vastaaja 16.

"Olet hyvä ohjaaja ja tsempaaja, ja nuoret kuuntelevat sinua ja sinun mielipiteitäsi!!" Musiikinäytelmään osallistunut vastaaja 8.

Musiikinäytelmään osallistuvien nuorten mielestä ohjaus kokonaisuutena oli hyvää ja musiikinäytelmän hallinta oli hoidossa. (KUVIO 10.)

KUVIO 10. Musiikinäytelmän hallinta, (f, N=19)

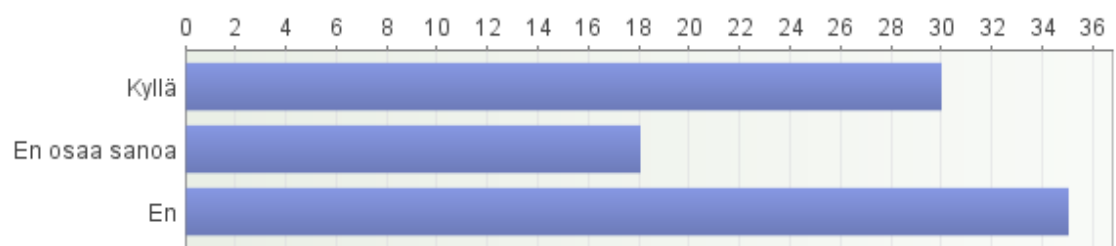
Ohjauksen onnistuminen ja musiikinäytelmän hallinta oli mielestäni myös huomattavissa nuorten asenteista, eleistä ja ilmeistä, joista tein havaintoja harjoitusten ja esitysten aikana. Uskon hyvän palautteen johtuvan hyvästä ja toimivasta yhteishengestä sekä mielipiteet sallivasta ilmapiiristä.

”Ja pakko sanoa se, että ei olisi uskonut, että ensi kertaa oli Matti ohjaamassa, sen verran hyvin kyllä hommasi hoidit!” Musiikinäytelmään osallistunut vastaaja 6.

5.3 Palaute esityksistä sekä sen aiheesta, sisällöstä ja sanomasta

Kysyin kyselyissä nuorilta sekä yleisöltä kysymyksiä musiikinäytelmästä sekä sen aiheesta, sisällöstä ja sanomasta. Musiikinäytelmän tavoitteena oli tuoda esille Kiimingin nuorensurakunnan vapaaehtoistoimintaa, nuorten ajatuksia sekä herättää yleisössä ajatuksia.

Yleisö koki saaneensa musiikinäytelmän kautta tietoa nuorensurakunnan vapaaehtoistoiminnasta vaihtelevasti. (KUVIO 11.)

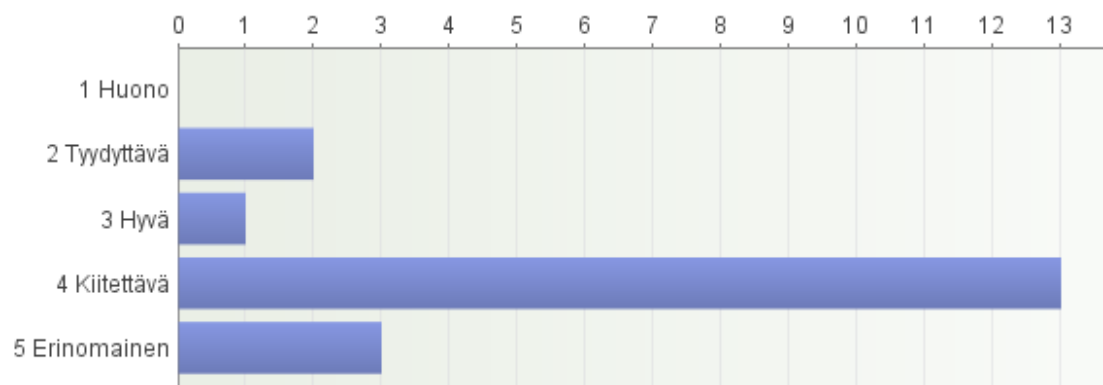

KUVIO 11. Musiikinäytelmä antoi tietoa Kiimingin seurakunnan perustoiminnasta, (f, N=83)

Uskon vaihtelevien mielipiteiden johtuvan yleisöstä. He olivat itselleni suureksi osaksi tuttuja ja tiesin heillä olevan omakohtaista kosketuspintaa seurakunnan vapaaehtoistoiminasta. Luonnollisesti he eivät saaneet musiikinäytelmän kautta uutta tietoa. Uskon muualta tulleiden katsojien sekä erityisesti esiintyjien vanhempien saaneen musiikinäytelmän kautta uutta tietoa Kiimingin seurakunnan nuorisotoiminnasta, koska heillä ei välttämättä ollut itsellään aiempaa kosketuspintaa nuorensurakuntaan.

Tuli mieleen, että tällaisia juttujako omat pojatkin tekee, kun käyvät seurakunnan nuorten illoissa. (Yleisössä ollut vastaaja 41)

Nuorten mielipiteet musiikinäytelmän aiheesta olivat vaihtelevia. Enemmistön mielestä aihe oli hyvä. (KUVIO 12.)

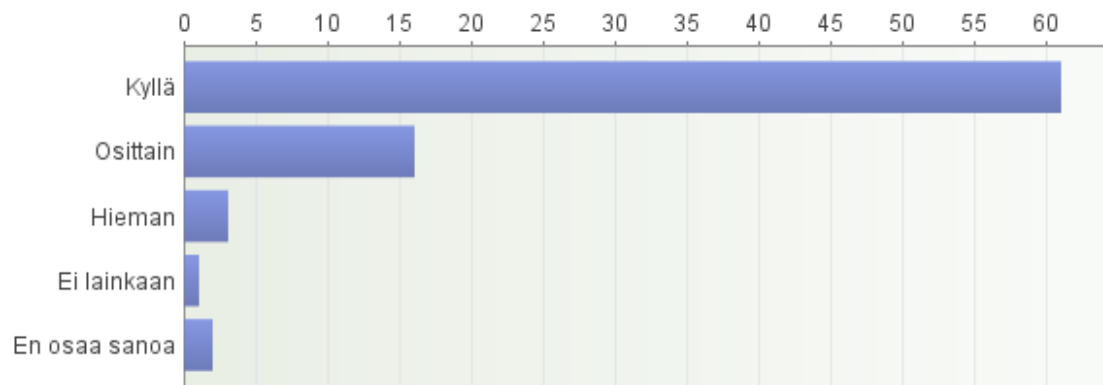

KUVIO 12. Musiikinäytelmän aihe, (f, N=19)

Uskon, että vaihteleviin mielipiteisiin musiikinäytelmän aiheesta vaikutti nuorten erilaiset suhtautumiset seurakunnan toimintoihin ja se kuinka tärkeiksi he henkilökohtaisesti kokivat uskon, toivon ja rakkauden. Osalle aihe oli erittäin henkilökohtainen, joka varmasti vaikutti aiheen kelpaavuuteen. Osa nuorista koki aiheen aluksi tylsäksi ja olisivat kaivanneet enemmän jännitystä.

"Aluksi näytelmän juoni ei innostanut yhtään, koska se vaikutti todella tylsältä ja mielenkiinnottomalta (jos ihan totta puhutaan)." Musiikkinäytelmään osallistunut vastaaja 3

Yleisön mielestä musiikkinäytelmän sisältö oli ajankohtainen ja mielenkiintoinen. Musiikkinäytelmän sisällön koettiin myös vastaavan aihetta ja musiikkinäytelmän nimeä. (KUVIO 13.)

KUVIO 13. Musiikkinäytelmän sisällön ajankohtaisuus ja mielenkiintoisuus, (f, N=83)

Havaintojeni ja saadun palautteen perusteella voin päätellä musiikkinäytelmän koskettaneen kaikenikäisiä. Mielenkiintoa varmasti lisäsi kyselyyn vastanneiden vahvat suhteet esiintyjiin. Olihan monessa tapauksessa oma tuttu esittämässä nuorten ajankohtaisia asioita. Musiikkinäytelmän kerrottiin vastaavan erittäin osuvasti nuorta seurakunnassa sekä käsitelleen nuorten ajankohtaisia ongelmia, kuten epätietoisuutta, epävarmuutta ja tyytymättömyyttä itseensä.

"Jo keski-ään ylittäneenä ihmisenä katsaus nuorten maailmaan oli antoisaa, millaisten kysymysten parissa nuoret askaroivat ja millaisia vastauksia he löytävät." Yleisössä ollut vastaaja 3.

Ihanaa kun nuoret olivat toteuttaneet omia ajatuksiaan näytelmässä. ” Yleisössä ollut vastaaja 54

”Juoni hyvää. Oikea nuoren arki tuli esiin”. Kirjallinen palaute 13.

”Erinomaista tuoretta nuoruuden kuvausta.” Facebook- palautteenantaja 1.

Yli puolet vastaajista oli sitä mieltä, että musiikkinäytelmän sisältö kosketti heitä. Uskon, että musiikkinäytelmä kosketti ihmisiä juuri aiheen vakavuuden ja sen läheisyyden vuoksi, koska nykypäivän nuoret sekä vanhemmat kamppailevat yhteiskunnan paineiden alla. (Pruuki 2008). Musiikkinäytelmä nosti esille nuorten ja vanhempien välisten suhteiden tärkeyden sekä jokaisen ihmisen ainutlaatuisuuden. Musiikkinäytelmä käsitteli herkkiä aiheita, jotka nostattivat tunteet pintaan. Tämän huomasiin tehdessäni havaintoja yleisön reaktioista. Useat kohtaukset vuodattivat niin miesten ja naisten kuin vanhempien ja nuorten kyöneleitä.

”Oli todella hyvää, koskettava ja ajatuksia herättävää.” Kirjallinen palaute 14.

”Kylläpä kosketti monella tapaa ja herätti vanhemmankin miettimään ja pohtimaan.” Facebook- palautteenantaja 1.

”Ensimmäinen kerta kun jouduin jäämään esityksen jälkeen penkkiin, koska itketti niin paljon.” Facebook- palautteenantaja 20.

”Erityisen liikuttava oli äidin ja tyttären välinen vuorovaikutus ja hieno oivallus katsella pahasta maailmasta pieniä hyviä asioita.” Yleisössä ollut vastaaja 13.

”Näytelmä jätti jäljen katsojan sieluun ja varmasti myös niiden nuorten joiden kanssa työtä teitte.” Yleisössä ollut vastaaja 77.

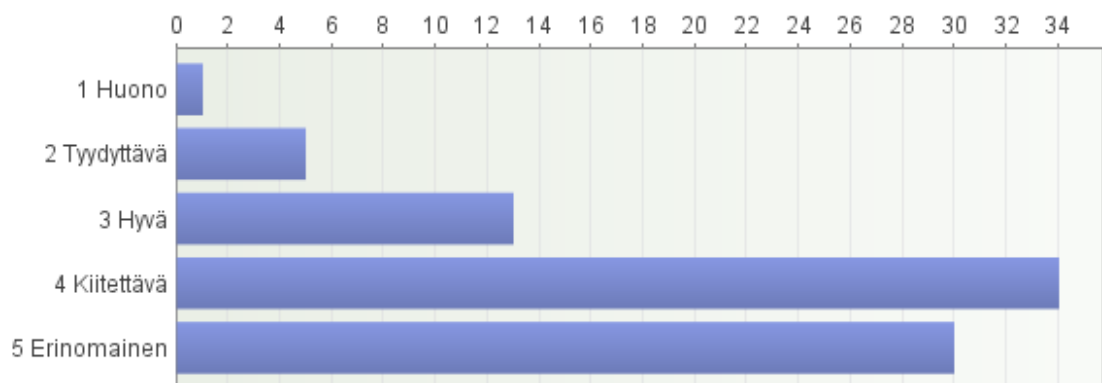
Yleisössä oli myös katsojia, jotka eivät olleet varmoja musiikinäytelmän kosketavuudesta. Osalle musiikinäytelmän sisältö jäi epäselväksi, jolloin kosketavuuskin hämärtyi.

”Johtolanka puuttui dramaturgisesti ja vaikka ajatus olisi ollu hieno ja koskettava se ei tullut julki.” Yleisössä ollut vastaaja 37.

Uskon epäselvyyksien johtuvan pääsääntöisesti katsojien ennako-odotuksista musiikinäytelmää kohtaan sekä uskonnäkemyseroista. Kiiminki sijaitsee vahvala vanhoillislestadiolaisten alueella, joten ehkä muutamia vanhoillislestadiolaiseen herätysliikkeeseen kuuluvia oli katsomassa esityksiä (Haastettu kirkko 2012, 393–396). Saadun palautteen perusteella voisin todeta heidän odottaneen musiikinäytelmän sisällön ja musiikkivalinnan olevan erilaisia; enemmän julistavampi.

”Normaali nuorisoseuran näytelmä, mutta missä oli kristillinen sanoma Jeesuksesta, armosta jne? Tietääkseni nuoret pohtivat ihan syvällisesti hengellisiä kysymyksiä. Eikö niitä olisi voitu käsitellä seurakunnan näytelmässä?” Yleisössä ollut vastaaja 2.

Yleisön ennako-odotukset olivat mielestäni huomattavissa myös palautteesta, jossa arvioitiin musiikkia ja sen sanomaa. (KUVIO 14.)

KUVIO 14. Musiikkivalinnat ja musiikinäytelmän sanoma (f, N=83)

Musiikkivalintoja sekä niiden sanomaa epäilevät kaipasivat musiikinäytelmään enemmän hengellistä musiikkia ja ihmettelivät miksi seurakunnan toiminnassa oli mukana populaarimusiikkia.

Eikö nuorten hengellinen musiikki ole yhtä sopivaa musiikinäytelmään kuin tässä käytetyt, olisi voinut olla osa selvemmin julistavaa Raamatun ilosanomaa. Yleisössä ollut vastaaja 43.

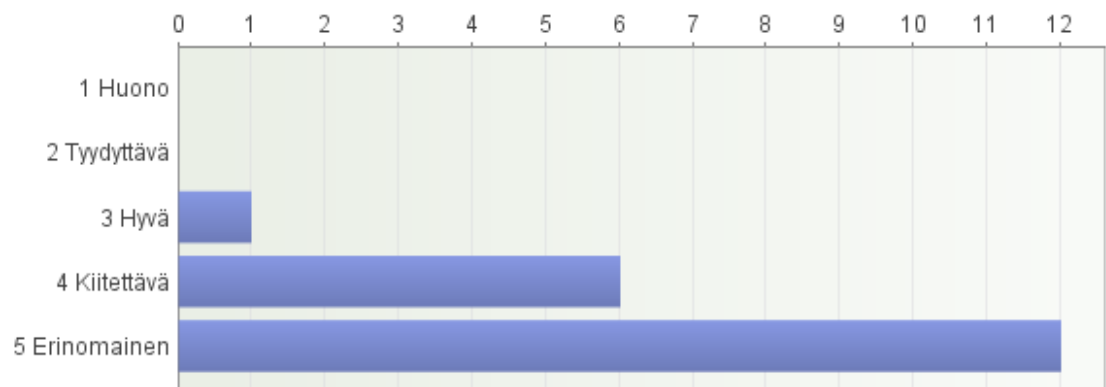
Palautteen perusteella musiikinäytelmän musiikkivalinnat oli kuitenkin yleisön mielestä suurelta osin onnistuneita ja siitä saatiin paljon kiitosta. Esityksissä tehdyt havaintoni tukevat samaa. Yleisö lauloi sekä eli musiikin mukana.

”Kiitos ajatuksia herättävästä näytelmästä ja kauniista musiikista sekä laulusta. Kappaleet oli valittu tosi hyvin!” Yleisössä ollut vastaaja 14.

”Musiikki syvensi näytelmää hienosti.” Yleisössä ollut vastaaja 33.

”Musiikki oli piste I:n päälle! Jokainen laulu sopi todella hyvin omaan paikkaansa ja ne olivat nykyaikaisia ja tunnettuja.” Yleisössä ollut vastaaja 46.

Yleisön tavoin musiikinäytelmässä mukana olleet nuoret olivat tyytyväisiä musiikkivalintoihin ja laulujen sanomaan. (KUVIO 15.)

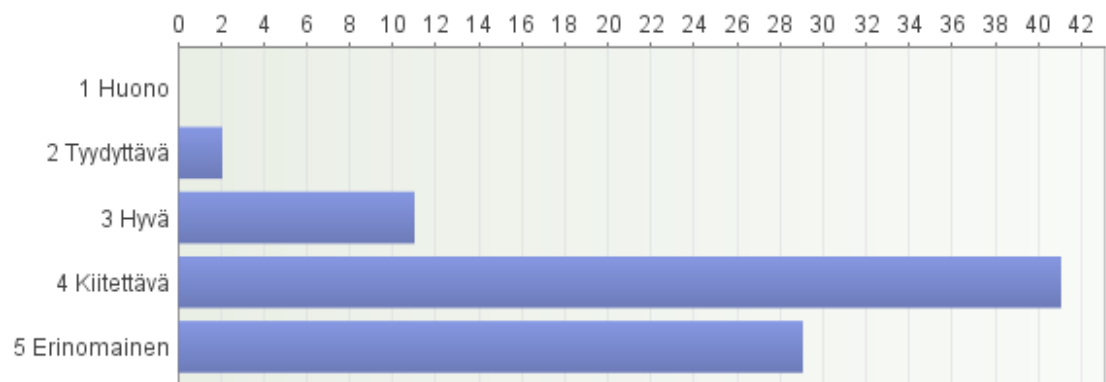

KUVIO 15. Laulujen sopivuus ja sanoma, (f, N=19)

Nuorten tyytyväisyys musiikkivalintoihin lienee sidoksissa musajengin vaikutusmahdollisuuksista lauluihin. Laulut valittiin yhdessä nuorten kanssa sekä niitä sovellettiin nuorten toiveiden mukaan.

"Biisien aiheet ja sopivuus oli loistava. Mielestäni oli hyvä, ettei näytelmässä ollut oikeastaankaan gospelia, sillä populaarimusiikki on tutumpaa katsojille ja nuorille." Musiikinäytelmään osallistunut vastaaja 12.

Yleisöpalautteeseen vastanneiden mielestä musiikinäytelmä koettiin hyväksi. Vastaajista 97 %:a antoi sille hyvän arvosanan. (KUVIO 16.)

KUVIO 16. Musiikkinäytelmän arvosana, (f, N=83)

Yleisö koki musiikkinäytelmän positiivisena kokemuksena sekä olivat erittäin iloisia nuorten panostuksesta sitä kohtaan. Kunnioitusta herätti myös vetäjien vapaaehtoinen panostus, joka mahdollisti uudenlaisen nuorisotoiminnan Kiimingin seurakunnassa.

"Upeaa, että tällaista toteutetaan, hienoa sekä yleisölle että nuorille itselleen." Yleisössä ollut vastaaja 31

"Olette tehneet paljon töitä näytelmän eteen ja saatte olla ylpeitä itsestänne! Mahtavaa, että on olemassa aktiivisia ja pyyteettömiä nuoria!" Yleisössä ollut vastaaja 14

"Näytelmän tekeminen vaikutti olevan mukavaa. Siinä on yllättävään iso homma kaikkienensa, lavasteineen ym. Lämmin kiitos kaikille tekijöille ja osallistujille. Mukava, että nuorten oma jälki pääsee esille ja nuoret pääsevät oikeasti keksimään, ideoimaan ja tekemään tuollaista, opettavaista kaikin puolin." Yleisössä ollut vastaaja 83

Yleisö koki musiikkinäytelmän erittäin monipuolisena, jonka uskon vaikuttaneen heidän positiivisiin kokemuksiin. Musiikkinäytelmän yksi tavoitteista oli tehdä siitä monipuolinen, jotta se palvelisi yleisöä mahdollisimman laajasti. Mielestäni monipuolisuuden kautta musiikkinäytelmän sanoma ja vaikuttavuus saisi laajemman repertuaarin. Yleisön mielestä musiikkinäytelmän monipuolisuus loi hyvää vaihtelua sekä edesauttoi viihtyvyyttä.

"Musiikkinäytelmä oli todella hyvää ja monipuolinen. Se käsitteli hyvin nukuajan nuorten ja varsinkin seurakuntanuorten ystävyysuhteita ja elämää." Yleisössä ollut vastaaja 46

"Ns. "henkisen" puolen lisäksi kiinnitin huomiota myös rekvisiittaan ja toteutukseen: miten esim. avaimet liittyvät tarinaan ja miten samaa puukapulaa oli voitu käyttää niin osuvasti. Taitavasti toteutettu, symbolisia merkityksiä." Yleisössä ollut vastaaja 45

Tunnelma koettiin musiikkinäytelmässä hyväksi. Uskon erityisesti tilan, sanoman tärkeyden, musiikin sekä roolituksen vaikuttaneen esitysten tunnelmiin. Valitsimme tilan juuri sen kotoisuuden sekä pienuuden kannalta, koska uskoimme näiden vaikuttavan esitysten tunnelmaan. Halusimme tilan kautta varmistaa, että yleisö pystyisi nauttimaan näytelmästä tunteillen sekä ajatuksia herätellen. Esitykseen ei päässyt liikaa yleisöä, lava ja esiintyjät olivat yleisön lähellä sekä yleisön istumapaikat levittäytyivät laajalle, taaten jokaiselle oman tilan esityksistä nauttimiseen.

Yleisö oli erittäin vaikuttunut roolien sopivuudesta nuorille. Heidän mukaansa nuoret onnistuivat hyvin luoden musiikkinäytelmästä todentuntuisen. Omat huomioni tukevat yleisön mielipidettä. Minusta roolijako oli erinomainen ja nuoret onnistuivat moitteettomasti. Mielestäni ilman nuorten panostusta musiikkinäytelmän kokonaisuus ja vaikuttavuus eivät olisi onnistuneet näin hyvin. Uskon nuorten olleen vaikuttavin tekijä musiikkinäytelmän onnistumiseen ja suosioon.

”Hämmästyin, miten taitavia ja lahjakkaita ihmisiä näytelmän tekoon on osallistunut. Tosi hyvät laulajat ja näyttelijät ihanan omistautuneen oloisia. Mielestäni roolit ja tehtävät olivat sopivia tekijälleen.” Yleisössä ollut vastaaja 3

”Laulut ja näyttely oli luonnollista, ei mitään vuorosanojen lukua paperista. Oli hienoa että näytelmän rooleissa oli erilaisia nuoria, kuten oikeassa elämässäkin. Todella hyviä olitte kaikki! :)” Yleisössä ollut vastaaja 55

Musiikkinäytelmän yksi tavoitteista oli herättää katsojissaan ajatuksia, joka yleisöltä saadun palautteen perusteella onnistui. Yleisöstä 64 katsojaa koki musiikkinäytelmän herättäneen ajatuksia, 6:lla ajatuksia ei herännyt ollenkaan sekä 13 ei osannut vastata kysymykseen.

Erityisesti nuorten maailma ja heidän ajatuksensa uskonasioista sekä lähimmäisen rakkaus herätti yleisössä ajatuksia. Mielestäni aiheet olivat yleisölle niin läheisiä ja omakohtaisia, jolloin uskon ajatuksia syntyneen. Lisäksi musiikkinäytelmän sanoma oli mielestäni koskettava, jota jokainen pystyi heijastamaan omaan elämään iästä riippumatta. Musiikkinäytelmä herätti osassa yleisöä kriittisiäkin ajatuksia: Kuka hoksaa näytelmän nähtyään kääntyä Jeesuksen puoleen? Suurimman tekijän ajatusten herättämiseen uskon olleen musiikkinäytelmän todentuntuisuus: Muis- tot varmasti palasivat mieliin ja niitä peilattiin omaan elämään.

"Ajatuksia nuorten ajatuksista! Siitä, että mitä nuoret mahdollisesti ajattelevat uskosta ja uskomisesta. Ja toisistaan. Myös itselle herätti ajatuksia omasta uskosta ja siitä, ettei välttämättä ole helppoa sanoa uskovansa." Yleisössä ollut vastaaja 12

"Ennen kaikkea oikein palasi mieleen millaista on olla nuori - epävarmana, epäilevänä, aitona, rakastavana ihmisenä." Yleisössä ollut vastaaja 39

"Elämän ja ihmisenä olemisen monimuotoisuus. Se että pieni ja arkipäiväinen on todella kaunista ja tärkeää. Nuorissa piilevä voima, joka voidaan näin suunnata hyvään ja omalaatuiseen toimintaan. Uskonto ei tarte olla vierasta ja pelottava juhlovaa." Yleisössä ollut vastaaja 33

Yleisön tavoin musiikkinäytelmään osallistuneet nuoret olivat tyytyväisiä sen lopputulokseen. Nuorilta saadun palautteen perusteella he yllättyivät yleisön positii- visesta reaktiosta sekä musiikkinäytelmän lopputuloksesta. Osalle nuorista innos- tus musiikkinäytelmän aihetta kohtaan syntyi vasta kenraaliharjoituksissa.

"Yleisön reaktio oli parasta koko projektissa, ihanaa kun ihmiset tykkäs." Musiik- kinäytelmään osallistunut vastaaja 1.

"Mielestäni projekti oli mahtava kokemus ja onnistunut homma! Tätä aikaa, jon- ka olen kuluttanut projektiin, en vaihtaisi väkisinkään pois! :) Tämä oli menestys, jos miettii sitäkin, että tämä oli ensimmäinen kerta kun tämmöistä järjestettiin. Voin vain kuvitella millainen menestys tulevaisuudessa tällaisilla näytelmillä oli- si, kun etukäteen olisi jo jotain tietoa siitä" Musiikkinäytelmään osallistunut vas- taaja 13

"Oikeastaan vasta kenraaleissa innostuin ihan kunnolla, ja esityksien aikana mieli vaan parani! Varmaan yleisön positiivipommipalautte sen teki :)" Musiikkinäytelmään osallistunut vastaaja 3

"Pakko myöntää, että tästä tuli parempi kuin olisin uskonut silloin kuin alussa tätä alettiin tekemään." Musiikkinäytelmään osallistunut vastaaja 6

Musiikkinäytelmän nähtyään yleisö haluaisi vastaavanlaisia näytelmiä lisää. Vastaa-
taajista 79 haluaisi tällaisia enemmän ja neljä ei osannut sanoa mielipidettään.

"Huippuhyvä esitys. Tällaisia lisää!" Kirjallinen palaute 1

"Todella hyvä ajatus tehdä tästä asiasta musiikkinäytelmä, etenkin kun on noin taitavia näyttelijöitä ja muita tekijöitä mukana! Ehdottomasti haluaisin tällaisia lisää." Yleisössä ollut vastaaja 8

"Esitys on ihan sellaisenaan valmis suuremmillekin areenoille!" Kirjallinen palaute 4

Musiikkinäytelmän päätavoitteina oli antaa nuorille uudenlaista tekemistä sekä herättää tekijöissään ja katsojissaan ajatuksia nuorten vapaaehtoistyöhön liittyen. Omat havaintoni esitysten ja projektin aikana yleisöstä sekä esiintyjistä tukevat heidän antamaa positiivista ja jatkoa toivovaa palautetta. Näiden perusteella voin lopputulokseksi sanoa musiikkinäytelmän olleen menestys jokaiselta osaltaan. Yleisön tavoin musiikkinäytelmään osallistuneet nuoret toivoivat jatkossa lisää samankaltaista toimintaa.

"Tämä projekti antoi mulle uutta virtaa elämään, sillä tapasin näitä mahtavia ihmisiä. Se on minulle se parhain juttu tässä, koska ihmiset ei yleensä ehdi minua tavata, niin tämä oli hyvä mahdollisuus siihen. Muutenkin pidin tosi paljon yhdessä tekemisestä ja tippa linssissä tää kirjoitellaan, kun kaikki tämä loppuu. Kiitos paljon tästä kokemuksesta ja toivottavasti tulee lisää tällaisia tapahtumia. Kiittän niin paljon kuin vain mahdollista." Musiikkinäytelmään osallistunut vastaaja 2

Musiikkinäytelmä esitettiin uudestaan syksyllä 2012 Kiimingin seurakunnan pestuumarkkinoilla, joka oli kaikenikäisten vapaaehtoisten markkinointitapahtuma. Musiikkinäytelmää kehitettiin saatujen palautteiden perusteella muun muassa vähentämällä roudausta sekä lisäämällä hengellinen laulu. Esitykset keräsivät yleisöä sekä positiivista palautetta.

6 POHDINTA

Opinnäytetyönäni ohjasin, suunnittelin ja ideoin musiikinäytelmän Jotain hukassa? – Tarina uskosta, toivosta ja rakkaudesta, joka hankeistettiin Kiimingin seurakunnalle. Musiikinäytelmä suunniteltiin yhdessä Kiimingin seurakunnan nuorisotyöntekijöiden sekä luottamushenkilön kanssa. Kiiminkiläiset vapaaehtoiset seurakuntanuoret olivat mukana sen käsikirjoittamisessa ja toteutuksessa.

Musiikinäytelmän tekemiseen osallistui yhteensä 25 seurakuntanuorta, joista 16 oli näyttelijöitä, neljä oli soittajia ja viisi laulajaa. Musiikinäytelmää kävi katso-massa yhteensä 355 henkilöä. Keräsin musiikinäytelmästä palautetta sekä yleisöl-tä, että siihen osallistuvilta nuorilta. Nuoret vastasivat heille tehtyyn webropol-kyselyyn sekä sain palautetta myös kasvotusten. Nuorista 76 % vastasi webropol-kyselyyn. Yleisöltä keräsin palautetta facebook-tapahtumasivun kautta, kasvotus-ten, kirjallisesti sekä yleisölle suunnatulla webropol-kyselyllä. Yleisöstä 31 % antoi palautetta joko kirjallisesti esitysten jälkeen tai vastaamalla webropol-kyselyyn. Uskon, että olisin saanut yleisöltä enemmän vastauksia kirjallisella lomakkeella, joka olisi voitu täyttää heti esitysten jälkeen paikan päällä. Oletettavaa ja palaut-teesta pääteltävissä oli, että suurin osa webropol-kyselyyn vastanneista olivat joko esiintyjien tuttuja, erityisen tyytyväisiä musiikinäytelmään tai pettyneitä siihen, jolloin heillä oli halu antaa palautetta.

Opinnäytetyöni tavoitteena oli antaa uutta tekemistä vapaaehtoisille seurakun-tanuorille sekä tuoda esille heidän tekemää vapaaehtoistyötä ja ajatuksia uskosta, toivosta ja rakkaudesta. Tavoitteena oli luoda uudenlainen toimintaympäristö nuorille sekä kuvata suurten projektien toteuttamista seurakunnassa.

Nuorilta saadun yksimielisen palautteen perusteella musiikkinäytelmä antoi heille uutta ja mielekästä tekemistä. Musiikkinäytelmän tekoon osallistui useita nuoria, jotka pääsivät toteuttamaan itseään ja osallistumaan musiikkinäytelmän suunnitteluun ja toteutukseen. Uuden toiminnan kautta nuorten yhteistyö- ja vuorovaikutustaidot kehittyivät sekä he saivat kokea kuuluvansa yhteisöön. Näiden taitojen tärkeyttä ja sen mahdollistavaa toimintaa myös Oravasaari painottaa teoksessaan *Kyvyt käyttöön. Seurakuntien vapaaehtoistyö ja sen kehittäminen*. (Oravasaari 2011, 9.)

Musiikkinäytelmä antoi Kiimingin seurakunnalle uudenlaisen toimintaympäristön projektiluontoisesti, mutta ei pysyvänä toimintamuotona. Näin suuri projekti vaatii suuret resurssit, niin budjetiltaan kuin työvoimaltaan. Pysyväksi toiminnaksi musiikkinäytelmä vaatii paljon rahaa sekä työntekijöiden sitoutumista ja ammattitaitoa. Musiikkinäytelmä projektina vaatii myös paljon vapaaehtoisia. Musiikkinäytelmiä voitaisiin toteuttaa rovastikunnallisena toimintamuotona tai moniammatillisena yhteistyömuotona. Musiikkinäytelmä voisi olla esimerkiksi rovastikunnallinen kiertävä toimintamalli, jolloin jokainen seurakunta vuorollaan toteuttaisi uuden musiikkinäytelmän, jolloin toiminta ei kaatuisi rahoitukseen eikä sitouttaisi työntekijöitä liikaa oman työn ohella.

Musiikkinäytelmän kautta saimme tuotua esille Kiimingin seurakunnan vapaaehtoistyötä. Palautteen mukaan noin puolet yleisöstä kokivat, etteivät saaneet uutta tietoa vapaaehtoistyöstä. Uskon tähän vaikuttaneen sen, että tiedostan yleisössä olleen paljon henkilöitä joilla oli entuudestaan kosketuspintaa Kiimingin seurakunnan vapaaehtoistyöhön. Palautteesta tuli myös ilmi, että monet vanhemmat henkilöt saivat uutta tietoa vapaaehtoistyöstä ja siitä mitä nuoret tekevät tänä päivänä seurakunnassa. Yleisön lisäksi musiikkinäytelmän mainostus ja lehtiartikkelit loivat näkyvyyttä Kiimingin seurakunnan vapaaehtoistyölle.

Yleisölle suunnatussa webropol-kyselyssä kysyin heiltä mielipidettä musiikkinäytelmän sisällöstä ja aiheesta sekä niiden ajankohtaisuudesta ja mielenkiintoisuudesta, eli siitä mitä seurakuntanuoret ajattelevat uskosta, toivosta ja rakkaudesta. Lisäksi kysyin koskettivatko nämä heitä. Yli puolet yleisöstä kokivat musiikkinäytelmän aiheen ja sisällön hyväksi. Heidän mielestään aihe oli ajankohtainen ja käsittelee osuvasti nykynuoren maailmaa. Erityisesti musiikkinäytelmä kosketti heitä äidin ja tyttären välisissä suhteissa, joita myös Pruuki käsittelee teoksessaan Nuorten sielunhoidon käsikirja. Yhteiskunnan paineet ja vanhemmuuden voimavarojen puutteet luovat haasteita vanhempien ja nuorten välille. (Pruuki 2008.) Kuitenkin pieni osa yleisöstä koki sisällön ja aiheen puutteelliseksi. Heistä se ei käsitellyt seurakuntanuoren elämää ja he kokivat musiikkinäytelmästä puuttuvan hengellisyiden ja ilosanoman.

Musiikkinäytelmän kuvaaminen prosessina oli mielestäni erittäin hankalaa, koska olen itse ollut siinä niin sisällä. Haastavinta opinnäytetyössäni oli mielestäni projektin kuvaus ja kirjoittaminen. Haasteita on luonut erottaa projektin kannalta oleellisimmat asiat, jolloin projektikuvauksesta tuli todella yksityiskohtaista ja rönsyilevää. Musiikkinäytelmä projektina oli kuitenkin yksinkertainen sekä helposti hallittava. Mielestäni tällaisessa projektissa avain asemassa ovat ohjaajien ja toimijoiden väliset suhteet sekä rehellinen palautteen anto.

Erityisen kiitollinen olin nuorten antamasta panostuksesta ja heidän halustaan uudenlaista toimintaa kohtaan. Musiikkinäytelmän suurimpana onnistumisena pidän nuorten osallistavaa toimintaa. Annoimme monelle nuorelle projektin kautta mahdollisuuden kehittää itseään, tunteen kuulua johonkin yhteisöön sekä onnistumisen kokemuksia. Uskon musiikkinäytelmän olleen toimijoilleen erityisen tärkeä ja kasvattava kokemus, jonka he muistavat lopun ikänsä.

LÄHTEET

Aalto, S. 2007. Suuri seuraleikkikirja. 8 painos. Hämeenlinna: Karisto Oy.

Forsberg, K., Mooz, H. & Cotterman, H. 2003. Projektin hallinta. Malli kaupalliseen ja tekniseen menestykseen. Jyväskylä: Gummerus Kirjapaino Oy.

Haastettu kirkko. 2012. Suomen evankelis-luterilainen kirkko vuosina 2008-2011. Kirkon tutkimuskeskuksen julkaisuja 115. Porvoo: WS Bookwell Oy.

Haataja, T. 1999. Aikuisuuden ammattilaiset. Nuorten kokemuksia rippikouluohjaajistaan ja heidän merkityksestään elämässään. Uskonnonpedagogiikan pro gradu-tutkielma. Helsingin yliopisto.

Isostoiminnan linjauksia: Sopivan kokoinen iso. 2005. (Liite) Teoksessa T. Paananen & H. Tuominen (Toim.) Nuorisotyön käsikirja. Helsinki: Kirjapaja Oy, 372–393.

Jansa, K. 2010. Varhaisnuorisotyö seurakunnassa. Teoksessa E. Jokela & H. Pruuki (Toim.) Jo iso, vielä pieni. Kouluikäisen lapsen maailma. Jyväskylä: Gummerus Kirjapaino Oy, 266–283.

Jokela, E. 2010. Lapsen usko. Teoksessa E. Jokela & H. Pruuki (Toim.) Jo iso, vielä pieni. Kouluikäisen lapsen maailma. Jyväskylä: Gummerus Kirjapaino Oy, 235–247.

Jokelainen, S. 2010. Projektinhallinta. Johdanto projektinhallintaan. Www-dokumentti. Saatavissa: <http://ylivieska.cop.fi/projektinhallinta/>. Luettu 27.10.2012.

Kiimingin seurakunnan talousarvio vuodelle 2011 sekä toiminta- ja taloussuunnitelma vuosille 2011–2013.

Kiimingin seurakunnan tasekirja. 2011.

Kinanen, M. & Pruuki, H. 2010. Lapsen suru ja kriisit. Teoksessa E. Jokela & H. Pruuki (Toim.) Jo iso, vielä pieni. Kouluikäisen lapsen maailma. Jyväskylä: Gummerus Kirjapaino Oy, 315–316.

- Kirkko 2020. Suomen evankelis-luterilaisen kirkon tulevaisuusselonteko. 2010. Porvoo: WS Bookwell Oy.
- Kirkon tilastollinen vuosikirja 2011. 2012. Sastamala: Vammalan kirjapaino Oy.
- Koskiaho, B. 2002. Vapaaehtoistyön ehdot ja edellytykset. Teoksessa R. Helosvuori, E. Koskenvesa, P. Niemelä & J. Veikkola (Toim.) Diakonian käsikirja. Helsinki: Kirjapaja Oy, 446–464.
- Korhonen, R. 2010. Opiskelijan ja nuoren aikuisen polkuja pyhään. Hengellisyys korkeakouluyhteisössä. WWW-dokumentti. Saatavissa http://www.ekumenia.fi/data/liitteet/risto_korhosen_alustus_2.pdf. Luettu 20.1.2013.
- Laulaja, J. 2002. Diakonia uskon ja rakkauden risteyksessä. Teoksessa R. Helosvuori, E. Koskenvesa, P. Niemelä & J. Veikkola (Toim.) Diakonian käsikirja. Jyväskylä: Gummerus Kirjapaino Oy, 59–70.
- Lindholm, M., Mattila, T-M., Niemelä, M. & Rantamäki, A. 2008. Projektikäsikirja. Valkeakosken Seudun Kehitys Oy.
- Luumi, P. 2010. Lapsuuden teologiaa. Teoksessa E. Jokela & H. Pruuki (Toim.) Jo iso, vielä pieni. Kouluikäisen lapsen maailma. Jyväskylä: Gummerus Kirjapaino Oy, 207–221.
- Meidän kirkko. Osallisuuden yhteisö. 2007. Suomen evankelis-luterilaisen kirkon strategiaa vuoteen 2015 laatineen työryhmän mietintö. Helsinki: Kirkkohallitus.
- Murtonen, S. 2009. Rippikoulun merkitys nuoren aikuisen uskonnollisessa elämänsäkaudessa. Teoksessa T. Innanen & K. Niemelä (Toim.) Rippikoulun todellisuus. Kirkon tutkimuskeskuksen julkaisuja 107. Tampere: Kirkon tutkimuskeskus, 329-349.
- Niemelä, K. 2007. Rippikoulusta aikuisuuteen. Pitkittäistutkimus rippikoulun merkityksestä ja vaikuttavuudesta. Kirkon tutkimuskeskuksen julkaisuja 99. Jyväskylä: Gummerus Kirjapaino Oy.
- Niemelä, K. 2012. Nuoret aikuiset kirkossa ja kirkon ulkopuolella. Www-dokumentti. Saatavissa: [http://sakasti.evl.fi/sakasti.nsf/0/4D9073DDB9C38745C22576F20030A70E/\\$FILE/Nuoret%20aikuiset%20kirkossa%20ja%20kirkon%20ulkopuolella.pdf](http://sakasti.evl.fi/sakasti.nsf/0/4D9073DDB9C38745C22576F20030A70E/$FILE/Nuoret%20aikuiset%20kirkossa%20ja%20kirkon%20ulkopuolella.pdf). Luettu 2.11.2012.

Ojanen, M. 2001. Ilo, onni, hyvinvointi. Jyväskylä: Gummerus Kirjapaino Oy.

Oravasaari, T. 2011. Kyvyt käyttöön. Seurakuntien vapaaehtoistyö ja sen kehittäminen. Www-dokumentti. Saatavissa:
[http://sakasti.evl.fi/sakasti.nsf/0/375816AE18B70F7CC225771A002252CA/\\$FILE/Kyvyt%20k%E4ytt%F6%F6n_lowres.pdf](http://sakasti.evl.fi/sakasti.nsf/0/375816AE18B70F7CC225771A002252CA/$FILE/Kyvyt%20k%E4ytt%F6%F6n_lowres.pdf). Luettu 3.11.2012.

Paananen, T. 2008. Ihana, kipeä nuoruus – Naamion takana ahdistus ja elämänilo. Teoksessa H. Pruuki (Toim.) Nuorten sielunhoidon käsikirja. Helsinki: LK-Kirjat/Lasten Keskus Oy, 21–37.

Pelin, R. 2002. Projektinhallinnan käsikirja. 3 painos. Jyväskylä: Gummerus Kirjapaino Oy.

Porkka, J. 2005. Isostoiminnan rikkaus – leirityön tarpeista nuorisokulttuuriksi. Teoksessa T. Paananen & H. Tuominen (Toim.) Nuorisotyön käsikirja. Helsinki: Kirjapaja Oy, 82–108.

Pruuki, H. 2008. Nuorten sielunhoidon käsikirja. Helsinki: LK-Kirjat/Lasten Keskus Oy.

Pruuki, L. 2010. Rippikoulun pikkujättiläinen. Helsinki: LK-Kirjat/Lasten Keskus Oy.

Toivainen, M-L. & Tukeva, P. 2005. Tahtoa, intoa ja rohkeutta. Teoksessa T. Paananen & H. Tuominen (Toim.) Nuorisotyön käsikirja. Helsinki: Kirjapaja Oy, 352–369.

Toivainen, P. 2005. TIMANTTI. Varhaisnuoriso- ja nuorisotyön käsikirja 2000-luvulle. Gummerus Kirjapaino Oy.

Veijola, T. 2002. Diakonian juuret Raamatussa. Teoksessa R. Helosvuori, E. Koskenvesa, P. Niemelä & J. Veikkola (Toim.) Diakonian käsikirja. Helsinki: Kirjapaja Oy, 13–34.

Käsikirjoituslomake

Vastaa kysymyksiin omin sanoin. Jos joku kysymys tuntuu vaikealta, siirry seuraavaan. Voit palata kysymykseen myöhemmin uudestaan, kun/jos keksit siihen vastauksen.

Mitä sinulla tulee mieleen sanoista, usko, toivo, rakkaus?

USKO

Mitä usko mielestäsi tarkoittaa?

Milloin on vaikeaa uskoa?/Milloin usko on vaikeaa?

Milloin on helppo uskoa?

Milloin usko on ollut tärkeää/vähemmän tärkeää?

Oletko joskus joutunut miettimään uskoasi? Kerro esimerkkutilanne.

Onko uskosta puhuminen vaikeaa?

Mitä usko sinulle merkitsee?

Mitä vastaisit, jos sinulta kysyttäisiin: Uskotko Jumalaan?

TOIVO

Mitä toivo mielestäsi tarkoittaa?

Millaisissa tilanteissa tarvitaan toivoa?

Mikä antaa toivoa elämääsi?

Millaisissa tilanteissa olet kokenut saavasi toivoa?

Oletko joskus menettänyt toivosi? Millaisessa tilanteessa?

RAKKAUS

Mitä rakkaus mielestäsi tarkoittaa?

Millaista rakkautta on mielestäsi olemassa? Ryhmittele rakkauden eri lajit.

Mitä mielestäsi tarkoittaa lähimmäisen rakkaus?

Milloin olet kokenut saavasi/antaneesi lähimmäisen rakkautta?

YLEISTÄ

Minkä takia haluat olla mukana seurakunnan toiminnassa?

Mitä seurakunta sinulle antaa?

Kiimingin nuori seurakunta tiedottaa...

Musiikinäytelmä uskosta, toivosta ja rakkaudesta...

Keväällä 2012... Voisitko olla osa unelmaa...

Tarvitaan henkilöitä monenlaiseen hommaan näyttelemisestä soittamiseen, lavastamisesta kuiskaamiseen, tarjoilun järjestämisestä järjestyksen ylläpitämiseen ja moneen, moneen muuhun.

Kiinnostaa...

TULE SUNNUNTAINA 6.11. klo 16 Suvelaan kuulemaan asiasta lisää sekä myös vaikuttamaan näytelmän syntyyn.

Lisätietoja

Yhdyshenkilö 1

Yhdyshenkilö 2

Yhdyshenkilö 3

TERVETULOA !

Kiimingin nuori seurakunta
Näytelmäprojekti

NIMI _____

PUH: _____

S-posti: _____

Valitse kolme tehtävää, joita voisit olla tekemässä, mieluisuusjärjestyksessä 1., 2., 3.

☐ näytteleminen	☐ tanssiminen
☐ soittaminen,
soitin; _____	☐ lavastaminen
☐ meikkaaminen	☐ puvustaminen
☐ kuiskaaminen	☐ roudaaminen
(tavaran siirtäminen)
☐ äänentoiston tekeminen	☐ valojen laittaminen
☐ atk-aidot (taustakuvat ym.)	☐ atk-aidot (julisteet,
ilmoitukset, esitteet)
☐ osallistuminen käsikirjoittamiseen	☐ osallistuminen ohjaamiseen
☐ pienet purtavat ja tarjoilut	☐ järjestys ja ohjaus
☐ osaan erityisesti _____,
jota vielä ole mainittu.	☐ tunnusbiisi, sävel ja sanat

Kiimingin nuoris seurakunta esittää:

Musiikkinäytelmä Jotain hukassa?

- Tarina uskosta, toivosta ja rakkaudesta.

Esitykset Jäälän kappelissa

To 26.4. klo.18.00

Pe 27.4. klo.18.00

La 28.4. klo.15.00 sekä 18.00

Ilmainen sisäänpääsy,
paikkoja rajoitetusti.

TERVETULOA!

Ohjelma 5€,

Esitysten jälkeen kahvitarjoilu,

Tuotto yhteisvastuun hyväksi.

JOTAIN HUKASSA? – Tarina uskosta, toivosta ja rakkaudesta

Käsikirjoittajat: Aittola Johanna, Karjalainen Sanna & Soini Minna

Usko

Henkilöt:

Pappi, Vilma, Venla, Toivo, Maikki, Lissu, Timppa, Kasper, Daniel, Kerholaisia, Isosia, Nuorisotyönohjaaja

Pappi pitämässä hartautta. Pöydällä risti, josta heijastuu ristin varjo.

Pappi: Herra siunatkoon teitä ja varjelkoon teitä. Herra kirkastakoon kasvonsa teille ja olkoon teille armollinen. Herra kääntäköön kasvonsa teidän puoleenne ja antakoon teille rauhan. Isän, Pojan ja Pyhän Hengen nimeen. Aamen. Kiitokset kaikille ja muistakaahan kuukauden viimeisenä perjantaina on sitten kaikkien seurakunnan vapaaehtoisten yhteiseen illanviettoon. Toivottavasti näemme siellä.

Pappi purkaa alttarin ja kerää tavaransa laukkuunsa. Sammuttelee valot ja lähtiessä ristin jalka tipahtaa lattialle. Tila jää pimeäksi ja hetkeksi valot kohdistetaan lattialla lojuvaan ristin jalkaan.

Taustalla kuuluu kerholaisten ääniä. Huoneeseen astuu kaksi kerhonohjaajaa ja kerholaisia.

Kerholainen 1: Minä ensin, minä ensin!

Kerholainen 2: Ette mee mun paikalle!

Vilma: Hei, hei, ei tönitä! Ei siitä ovesta tarvi kaikkien yhtä aikaa mennä!

Venla potkaisee lattialla lojuvaa ristin jalkaa.

Vilma: Istukaa nyt alas ja olkaa hiljaa! Tänään me alatellaan äitienpäiväaskartelua. Me nikkaroidaan äidille lahjaksi kynäteline. Venla jaatko noille ne vasarat.

Venla lähtee jakamaan vasaroita. Ensimmäinen kerholainen nostaa jo vasaran pöydältä huitoakseen sillä muita.

Vilma: Ja kukaan ei koske vasaroihin ennen kuin annetaan lupa. Laita se vasara nyt pöydälle Joni!

Kerholainen laskee vasaran pöydälle.

Vilma: Hei Venla me tarvitaan vielä yhdelle naulausalusta. Hommaa sellanen jostain.

Venla: Mä muuten potkasin jotain sellasta alustaksi sopivaa, kun me tultiin tänne. Mihin hän se meni...

Venla konttaa ristin jalan pöydän alta ja ojentaa sen yhdelle kerholaiselle.

Vilma: No niin, nyt kuuntelette kaikki ohjeet tosi tarkasti...

Venla: Pitäskö meidän kuitenkin ensin...

Vilma: Kyllä minä tiän miten tää kannattaa tehdä!

Nuorisotyönohjaaja tulee tilaan.

Nuorisotyönohjaaja: Viitsisittekö tytöt avata mulle tuon varaston oven, mulla ei tullu avaimet mukaan.

Venla menee avaamaan oven.

Huone pimenee ja kuuluu vain lasten juttelua ja vasaran nakuttelua. Valot palaavat ja kaikilla on jonkinlaisia rakennelmia edessään. Nuorisotyönohjaaja kaivautuu ulos varastosta ja lähtee.

Vilma: No niin lopetellaampa tältä kertaa. Ens kerralla tehdään rakentelut loppuun ja aloitetaan maalaaminen. Laittakaa omiin töihinne nimet ja viekää tuonne meidän kerholaatikoon.

Kerholaiset tekevät työtä käskettyä ja vievät työt laatikkoon kukin omalla persoonallisella tyylillään.

Venla: Tulkaapa sitten tänne piiriin istumaan niin pidetään hartaus.

Vilma: Ja nyt kaikki sitten istumaan tänne lattialle puoliympyrään!

Venla näyttää hämmästyneeltä, kun hänen ohjeensa ohitetaan.

Vilma: Mäpä valitsen täältä hartauden...

Venla: Mulla oli kyllä se hartaus jo valmiina.

Vilma: Ei ku määhaluun nyt tänään pitää tän. Älä sää nyt sekaannu tähän, kyllä määhosaan nää jutut. Sitä paitsi mä tiedän yhen tosi hyvän hartauden!

Venla: Ai tuonko? Eihän se liity vuodenaikaan mitenkään!

Vilma: Ei ku tää on hyvä. (Lukee hartauden, joka ei sovi millään tavalla vuodenaikaan. Esim. jotain syksyyn liittyvää)

Vilma lukee hartauden, eikä keksi mitä sen jälkeen voisi tehdä.

Venla: Mitä jos laulettaisiin tähän loppuun vielä Jumalan kämmenellä, kaikkihan tietää sen leikinkin. Ja kaikki reippaasti mukaan!

Kaikki yhdessä: Jumalan kämmenellä....

Kaikki laulavat ja leikkivät omalla tyylillään. Laulun loputtua Vilma alkaa sammutella kynttilöitä ja kerholaiset lähtevät kotiin. Yhdellä kerholaisella on Vilmalle asiaa. (Roikkuu hihassa tms.)

Kerholainen 3: Vilma, uskotko sää Jumalaan?

Vilma hämmentyy kysymyksestä ja pakkaa nopeasti laukkunsa, heittäen sinne myös vasaran, nauvoja ja ristin jalan.

Vilma: Kerho loppu hei jo, mee jo kotiin siitä. Mää vastaan ens kerralla, heippa!

Vilma työntää kerholaisen ovesta ja laittaa oven kiinni.

Vilma: Mistä nää keksii näitä juttuja? Kaikenlaisia kysymyksiä, enhän mä nyt tuommo-
seen ossaa vastata!

Venla ei vastaa mitään, vaan jää vain hämmästelemään Vilmaa.

Näyttämö pimeänä.

Laulu: Hector-Kuunnellaan vaan taivasta.

Leirikeskus, jossa nuoria koolla isokoulutuksessa.

*Pappi penkoo laukkuaan ja tupisee, kun ei löydä etsimäänsä. Nuorisotyönohjaaja etsiske-
lee taustalla hukkuneita avaimiaan.*

Nuorisotyönohjaaja: Hei, saanko sun avaimia lainaan?

Pappi ojentaa avaimet ja nuorisotyönohjaaja lähtee eteenpäin.

Pappi: Näin isokoulutuksen aluksi meidän on tarkoitus hieman pohtia, millainen on hyvä
isonen ja sitä varten jakaannutaankin pienryhmiin. Annan teille vähän kysymyksiä pohdit-
tavaksi. Samat ryhmät kuin silloin, kun aloitettiin isokoulutus, jääköpö te Vilma ja
kumppanit vaikka tähän tilaan. Toivo ei näköjään olekaan vielä täällä. Onko joku kuullut
Toivosta?

Isonen 1: No se nyt on varmaan taas vaan myöhässä.

Pappi: No ehkä se Toivo sieltä sitten liittyy seuraamme myöhemmin.

*Tilaan jää Vilma, Venla, pissis Lissu, teinikapinallinen Maikki, hevari-mörkö Timppa,
pelle Kasper ja snobi Daniel. Timppa rummuttelee pöytää taustalla. Porukka istuu tylsis-
tyneenä paikoillaan, eikä osaa aloittaa.*

Daniel: Pitäskö meidän aloittaa jostain?

Vilma: No mä voin vaikka jakaa oman kokemukseni tältä viikolta, kaikkeen sitä kerho-
ohjaajana ja isosena joutuukin. Siis aatelkaa, yks meidän kerholaisista esitti mulle ihan
täysin asiattoman kysymyksen! Se kysy, että uskonko mä Jumalaan! Kuvitelkaa!

Maikki: Mitä se sille kuuluu?

Lissu: Siis eihän tollasta voi kysyä, sehän on ihan jokaisen henkilökohtainen asia!

Vilma: Sanos muuta, sitähan mä sille kerholaisellekin sanoin, että keskustelis mieluummin vaikka äitinsä kanssa. Mä sitten keskustelin sen kanssa siitä jutusta...

Venla: Mistä jutusta, ethän sä keskustellu sen kanssa mistään vaan lähetit sen kotiin.

Maikki: No eihän se Vilman vastuulla oo tuollasesta asiasta kertoa!

Vilma penkoo laukkuaan ja nostelee sieltä tavaroita.

Vilma: Mitä mulla täällä oikein on?

Nostaa kassistaan vasaran ja nauloja.

Kasper: Muija on päättäny sitten ruveta remppaamaan!

Vilma: Kuka on tunkenu mun laukkuun tällasta roskaa!

Venla: Ite sä ne sinne laitoit, kun pakenit sitä kerholaista, joka kyseli siitä Jumalaan uskomisesta.

Vilma nostaa laukustaan myös ristin jalan. Kasper nappaa sen itselleen omiin tempuihinsa.

Vilma: Mitä oisitte ite muka sanoneet?

Timppa: No miksen uskois tiettenkin? Eihän tuohon nyt niin vaikea oo vastata.

Daniel: Kyllä mun ainakin on vaikeeta uskoa johonkin, jota ei oo tieteellisesti todistettu.

Venla: Sitähän usko just on, että täytyy uskoa sellaseen, mitä ei välttämättä pysty eikä tarttekaan todistaa.

Kasper: Sama mulla, kuka pystyy uskomaan johonkin miljoonia vuosia sitten eläneeseen hemmoon...

Daniel: ei silloin oo edes ollu ihmisiä vielä.

Kasper: joka syntyy jostain sotkan munasta ja loppupeleissä hirtettiin!

Lissu: Kasperilla on taas tainnu mennä asiat pikkusen sekaisin.

Kasper: No miettikää nyt sitä yhtäkin lorua, joka piti opetella riparilla, jossa oli ne kaikki sihisevät hönkäykset sun muut järettömyydet.

Venla: Mikä ihmeen hönkäys?

Daniel: Taitaa Kasper nyt viitata Jumalan kolmanteen persoonaan, Pyhään Henkeen.

Kasper: Saatto olla se!

Venla: Hei oikeesti. Aatelkaa nyt vähän, että miks te edes ootte täällä, jos te ette edes usko?

Kasper: Kyllä mä nyt oikeesti uskon!

Venla: Mutta et uskaltanu sanoa sitä ääneen.

Kasper nakkelee edelleen ristin jalkaa, joka kolisee jatkuvasti lattialle.

Lissu: Hei voitko lopettaa ton! Toi on tosi rasittavaa!

Toivo maleksii paikalle.

Toivo: Sori oon myöhässä.

Daniel: Tulit just sopivasti. Saat toimia kirjurina.

Daniel ojentaa Topille kynän ja paperia.

Toivo: Minkä päällä mun ois tarkotus kirjottaa?

Lissu sieppaa Kasperilta ristin jalan.

Lissu: Ota vaikka tuo, niin saahan sillekin parempaa käyttöä.

Toivo: Mikä tää on?

Maikki: Ei mitään tietoa, se vaan löyty Vilman laukusta. Mutta mä en ylipäättänsä käsitä, mitä väliä sillä on uskooko vai ei.

Toivo yrittää saada selvitettyä, mikä on aihe ja mistä pitää kirjoittaa.

Timppa: Mieti, että jos sä et usko mihinkään, niin mitä väliä tällä kaikella silloin on? Ele-tään ja kuollaan pois ja eikä me lopulta olla muuta kuin matojen ruokaa.

Venla: Niin, jos sä et usko Jumalaan tai mihinkään, niin silloinhan me ollaan täällä vaan ihan sattumalta. Mistä tää kaikki muka ois tullu. Ihan vaan sattumalta ilmestynytkö?

Daniel: Siis tieteellisestihän on todistettu, että kaikki on saanut lähtönsä suuresta alkurä-jähdyksestä...

Timppa: Mutta mikä sai aikaan alkuräjähdyksen?

Lissu: Tai ihmiset? Ja miksi me ollaan täällä?

Maikki: Nyt uidaan kyllä vähän turhan syvillä vesillä.

Venla: Kyllä mä ainakin haluan uskoa siihen, että on joku suurempi suunnitelma meidän varalle.

Toivo: Voihan se usko joskus olla vaikeeta, varsinkin jos elämässä on vaikeita tilanteita.

Laulu: Hapradio- Puhu äänellä jonka kuulet.

Pappi: Mitenkäs täällä menee? Mitäs olette pohtineet?

Kasper: Meillä on juttu paketissa.

Muut ovat hämmästyneitä.

Nuorisotyönohjaaja etsiskelee edelleen avaimiaan.

Nuorisotyönohjaaja: Oisko joku sattumoisin nähnyt minun avaimia?

Pappi: Eipä ole näkynyt. Minulla itselläni on ollut yksi asia kateissa, enkä löydä sitä mistään.

Nuorisotyönohjaaja: Että hyvin menee, ihme ettei itse olla hukassa.

Pappi: Niinpä.

Nuorisotyönohjaaja poistuu.

Pappi: Mutta kuulkaas. Muilla on vielä aika paljon kesken, joten te voitte sillä aikaa vaikka pohtia uskoa, että mitä esimerkiksi vastaisit, jos joku kysyis, että uskotko Jumalaan. Tässä teille kynät ja paperia.

Nuoret jäävät nauramaan huoneeseen.

Lissu: Mistä se tiesi?

Muut jäävät taustalle pohtimaan ja kirjoittamaan vastauksiaan. Etualalla Vilma pohtii omaa vastaustaan.

Vilma: Usko on mulle vähän vaikea asia. Enkä mä vieläkään oo ihan varma, että uskonko mä Jumalaan. Mutta ehkä mä kuitenkin haluan uskoa johonkin ja siihen, ettei me olla täällä ihan yksin ja sattumalta.

Laulu: Idols- Haaveesta totta.

Toivo

Henkilöt:

Toivo, Maikki, Timppa, Daniel, Kasper, Lissu, Milla, Toivon tyttöystävä Helmi, Toivon opettaja, Toivon vanhemmat, Nuorisotyönohjaaja

Huoneen ovi avautuu ja musaryhmän porukka alkaa kantaa paikalle tavaraa. Toivo penkoo laukkuaan ja löytää laukkuun eksyneen ristin jalan. Toivo heittää sen lattialle. Musaryhmä aloittelee soittelua.

Daniel: Annatko Toivo sen palikan siitä mulle tähän kirjan painoksi.

Kasper: Saa nähdä mitä tästä tulee, ku hukkasin mun onnen rumpukapulat. Ei voi soittaa ilman niitä... ainakaan hyvin!

Toivo: Pientä se on kapuloiden hukkaaminen...

Siirrytään Toivon ajatuksiin... Muu musaryhmä jähmettyy paikoilleen.

Toivo: Alkuvuorilla mä luulin, että pahinta mitä voi tapahtua oli se, että joku varasti mun lompakon juuri kun siellä sattui kerrankin olemaan rahaa. Ei sillä, että ne rahat ois mun ollu, enhän mä saa edes töitä mistään tienatakseni jotain. Äiti anto mulle rahaa, jotta mä voisin hakea meidän perhepotretin kehystyksestä. Siinä meni se pari sataa euroa ja äiti ilmaisi mielipiteensä asiaan varsin selkeästi.

Toivon äiti: Varastettu! Mitään varastettu! Itse olet lompakkosi hukannut! Kyllä tuon ikäisen pitäisi jo osata pitää huoli tavaroistaan! Eihän sinuun voi luottaa pätkän vertaa!....

Toivo: Mä kyllä pysyn vahvasti kannassani, että se lompakko varastettiin, koska kaikki muu laukussa oli tallella, jopa se ihme palikka.

Kuva Toivosta penkomassa laukkuaan.

Musaryhmä palaa taas "eloon".

Lissu: Ne on Kasperin aivan hyvät kapulat nuokin. Paljon nätimmät kuin se sun onnen kapulas.

Daniel: Mä Kasperin niin ymmärrän sua. Mun päivä on niin pilalla sen matikan kokeen takia...

Kasperin: Mitä sä siitä sitten sait?

Daniel: No KASIN! Mä oon niin menettänyt kosketukseni...

Maikki: Siis jos Daniel sai kasin ni se mun kutonenhan on silloin jo kerrassaan loistava numero!

Ryhmä jähmettyy jälleen ja siirrytään Toivon ajatuksiin.

Toivo: Ja aina vaan paranee...

Toivon opettaja: Minä en Toivo käsitä tätä. Me ollaan kohta kaksi kuukautta käyty läpi näitä asioita, miten on mahdollista, ettet sinä vieläkkään ole sisäistänyt tätä asiaa? Tämä sinun matikkasi on ollut yhtä laskusuhdannetta, laskee kuin lehmän häntä koko ajan. Tästä kurssista sinä et voi enää saada nelosta, mutta en minä voi sinua päästää läpi tällaisilla vastauksilla. Oletko sinä Toivo miettinyt, että jos tämä pitkä matikka ei vain ole sinua varten?

Toivo: Mikä nyt ois mua varten?

Ryhmä palaa taas "eloon".

Kasperin: Jätkä tiedä ongelmista mitään.

Daniel: Kyllä se kasi voi laskea mun keskiarvoa!

Kasperin rummuttaa rumpukapuloidensa kanssa ympäristöä. Pudottaa jonkin tavaran lattialle. Tavara särkyä.

Kasperin sadattelee. Tyyli vapaavalintainen, mutta sensuroidaan: puhe peitetään jollakin muulla äänellä, sarjakuvan puhekuplalla tms.

Lissu: Kato nyt mitä sä taas sait aikaan. Tuolla sun heilumisellas sä aina hajotat jotain! Ei kukaan oo noin toivoton!

Ryhmä jähmettyy ja katseet kohdistetaan Toivoon.

Toivo: Niin, niinhän sitä luulis... Isä ei millään ois luottanut mua uuden autonsa rattiin. Mun piti suorittaa ties mitkä ajokokeet, ennen kuin se anto avaimet mulle. Niinkun en ois autokoulussa oppinu ajamaan. Mä oon yrittäny olla tosi varovainen sen auton kanssa, mutta kun on syntyny perjantaina 13. päivä niin epäonni seuraa näköjään kaikkialle. Viime viikolla mä lähdin ajamaan ja unohdin ihan täysin, että auto oli kiinni lämpärissä. Lämpärijohto on tällä hetkellä siis jossakin välillä Kiiminki-Oulu. Onneksi isä ei huomannut mitään eroa vanhan ja uuden johdon välillä. Sitten alkuvuikosta mä peruutin meidän pihasta, enkä muistanu ollenkaan, että meillä on postilaatikko siinä portinpielessä. Huomasin sen onneksi lähes tarpeeksi ajoissa, joten autoon ei tullut kuin pikku naarmu, jonka voi aina laittaa jonkun muun syyksi. Siihen saattoi esimerkiksi osua joku perheenäiti sittarin parkkipaikalla, oon lähes varma siitä. Mutta oishan se pitäny arvata, että ei kahta ilman kolmatta. Eilen mä sitten peruutin taas pihasta ja oon ihan varma, että se postilaatikko oli siirretty yön aikana entistä lähemmäksi porttia. Sillä tällä kertaa se teki lähempää tuttavuutta auton perän kanssa. Nyt ei ollu mahdollisuutta selittää postilaatikon kuvaa auton perässä ja kaatunutta postilaatikkoa sillä, että joku perheenäiti ois niihin törmänny tila-autollaan. Siihen loppu sitten mun autolla ajelut.

Palataan taas ryhmän pariin.

Timppa saapuu myöhässä.

Daniel: Mikä sua viivytti.

Timppa: Piti alkaa selvittää parisuhdetta! Naiset!

Milla: No selviskö se?

Timppa: Kai se selvis, mistä sitä voi tietää.

Lissu: Mitä sä nyt oot tehny?

Timppa: Kai mä olin unohtanu jonkun tosi tärkeen vuosipäivän. Ei mitään hajua, kolme neljännestä vuosipäivä tai eka katse, mistä noita voi tietää.

Toivo: No erositteko te?

Timppa: No ei tietenkään. Kyllä se huomiseksi leppy, niin se aina tekee.

Ryhmä jää paikoilleen. Toivo ei enää edes tuumaa asiaan mitään, puistelee vaan päätään ja lavalle astuu Helmi, Toivon tyttöystävä.

Helmi: Mä en käsitä tätä! Siis mä en kerta kaikkiaan käsitä, mitä mä oon joskus nähny tollasessa luuserissa! Eihän susta oo mihinkään! Päiväkaudet istut vaan niitten vihoviimeisten kavereittes kans pelaamassa jotai ihme taistelupelejä tai mitä lie. Älä keskeytä! Siellä istutaan vaan töllöttämässä kuvaruutua silmät selällään ja ollaan olevinaan niin suuria taistelijoita, vaikka teistä yhdestäkään ei ois tappelemaan ketään vastaan! Ei kuulla eikä nähdä mitään, ihan sama oonko olemassa vai en! Et sano mitään! Nyt puhun minä! Ja jos ei olla pelaamassa, niin sitten istutaan bändikämpällä vinguttamassa kitaraa. Se, että osaat jotain pari sointua, ei tee susta kitaristia, eikä tarkota, että voisit joskus elättää ittes musiikilla. Säällittävää edes kuvitella jotain niin typerää! Äitis sietäis opettaa, että miten naisia tulee kohdella. Millon oot viimeks viettäny aikaa vain mun kanssa? Viime viikolla vai viime viikolla! Mitähän viime viikkoa mahdat tarkoittaa? Viime viikolla oli muistaakseni kiirettä auton kanssa. Siellä hillutaan autotallissa, jonkun autonromun kanssa, josta kuka tahansa päällepäin näkee, ettei se oo ihan hetkeen liikkumassa sieltä mihinkään!

Äänimies sensuroi tietyt sanat ja kenties hieman enemmänkin.

Helmi: Ja sinä! Lopeta se mun puheen sensurointi! Mistä lähtien virranjakajan kansi on ollut kirosana?

Äänimies: Sori, mun moka.

Helmi: Mää oon niin kyllästyny suhun ja sun typeriin juttuihis ja tuohon sun ainaiseen valitusvirtees siitä, kuinka huonosti sulla menee ja kuinka kaikki on sua vastaan! Ja niin tyypillistä, sä et sano mitään ja mä saan vaan koko ajan puhua! Sano ny jotain! Sano, sano! Tää on niin loppu nyt! Niin loppu!

Palataan ryhmän pariin.

Timppa menee istumaan Toivon viereen.

Timppa: No mites sulla menee?

Toivo: Mitäs tässä. Hyvin menee.

Laulu: Zen Cafe- Piha ilman sadettajaa

Nuorisotyönohjaaja saapuu tilaan.

Nuorisotyönohjaaja: Älkää minusta välittäkö. Jatkakaa vain.

Etsiskelee avaimiaan taustalla.

Daniel: Mitä mieltä te nyt ootte siitä bändikisaan osallistumisesta?

Kaikki: (innostuvat asiasta, jokaisella näkemys, miksi pitää osallistua. Suunnittelevat innoissaan jne.)

Toivo: En mä nyt tiedä kannattaako...

Kaikki muut pysähtyvät järkyttyneenä katsomaan Toivoa.

Milla: Mitä sä nyt? Ainahan kannattaa yrittää.

Toivo: En mä tiedä onko siinä mitään järkeä, kun ei me kuitenkaan onnistuta.

Nuorisotyönohjaaja: Tottakai te onnistutte! Tehän olette huippuja! Onko kukaan sattunu näkemään minun avaimia?

Kukaan ei ole nähnyt avaimia, jokainen ilmaisee asian omalla tavallaan. Nuorisotyönohjaaja lähtee.

Toivo: Se riippuu niin niistä tuomareista. Mun tuurilla ne ei kuitenkaan valitse tällasta bändiä voittajaksi, jos me yleensä onnistutaan olemaan mokaamatta.

Maikki: Ei me koskaan mokata! Mitä sä nyt sekoilet?

Timppa: Hei, eihän näin huiput tyypit voi epäonnistua!

Toivo: Te ette tiiä epäonnistumisesta mitään.

Lissu: Ja säkö muka tiedät?

Toivo: No minäpä kerron...

Ohitse vilahtavat kuluneen viikon tapahtumat.

Osa musaryhmäläisistä nauraa.

Kasper: No oot sä ehtiny!

Toivo: Ei oo hei naurunasia. Kaikki mihin mä kosken hajoaa ja kaikki mitä mä teen epäonnistuu varmasti.

Timppa: Se on se Murphyn laki, mikä vaan voi mennä pieleen niin se menee. Ja mikä ei voi mennä pieleen niin sekin menee pieleen. Eli lähtökohdat on kohtalaisen loistavat!

Milla: Jotkut viikot vaan on sellaisia, että mikään ei onnistu. Kyllä sitä on itse kukakin joskus vähän toivoton tapaus.

Kasper: Mutta onneksi meillä on sentään Toivo!

Musaryhmäläiset lurittelevat laulun Toivotaan, toivotaan kertosaäkeen..

Lissu: Ja nyt on Toivolla varmaan paljon parempi olo. Mennään siis eteenpäin.

Toivo: No joo. Ette te voi ymmärtää millasta on kun kaikkien mielestä on epäonnistuja!

Daniel: Mistä lähtien Helmi ja pari muuta on ollu kaikki? Eikö meitä seittemää esimerkiksi lasketa?

Maikki: Mä en nyt jaksa kuunnella yhtään enempää tätä ruikutusta. Mennään asiaan jo ja aletaan harjoitteleen niitä biisejä.

(Laulu esim. potpuri erilaista punaisenkirjan lauluista. Treenaavat esim. gospelmessuun.)

Ryhmäläiset keräävät tavaroitaan ja lähtevät kotiin. Milla ja Toivo jäävät vielä paikalle.

Milla: Onko sulla oikeesti nyt kaikki hyvin?

Toivo: No jaa, en mä tiedä. Kaipa.

Milla: Tiiäthän sä millasia nuo on. Ei ne mitään pahaa tarkoittaneet.

Toivo: No joo, musta vaan tuntuu, että kukaan ei ota mua tosissaan.

Milla: No mä ainakin otan ja kyllä noi muutkin niin tekee. Ne vaan yritti saada sulle paremman olon vitsailemalla.

Toivo: Kyllä mä sen tiiänkin, mutta kun ottaa päähän, niin siihen ei vaan silloin oikein osaa suhtautua.

Milla: Okei, mutta tiiäthän sä, että sun elämässä on ihmisiä, joille sä olet tosi tärkeä. Mun täytyy nyt mennä, etten myöhästy bussista, mutta jos haluat jutella niin soittele.

Toivo: Okei, moikka!

Laulu: Idols- Tuulet puhaltaa.

Rakkaus

Henkilöt:

Nelli, Tiina, Minttu, Toivo, Milla, Kasper, Helmi, Vilma, Työntekijä, Yökahvilankävijöitä

Nelli istuu nojatuolissa katselemassa uutisia, vaihdellen kanavalta toiselle. Alkuun uutispätkiä maailmalta: Pommituksia, ampumisia, ryöstöjä jne. Ikäviä uutisia maailman pahuudesta.

Nellin äiti tulee huoneeseen.

Äiti: Voi kauhistus kun siellä maailmalla on taas tapahtunut kauheita asioita!

Nelli: Niin on, alan kans pikkuhiljaa uskomaan siihen ku aina sanotaan asioiden olleen ennen paremmin. Nykyään kaikki on vaan yhtä kiirettä, sotaa ja terrori-iskuja.

Äiti: No niinhän sitä sanotaan, mutta kyllä maailma on kuitenkin pohjimmiltaan hyvä. Mediaa vaan kiinnostaa aina kaikki kaudeudet, eikä hyvät asiat ylitä uutiskynnystä

Nelli: Niin on, voihan se olla, että sitä tulee median myötä vain sokeaksi hyvyydelle, kun kaikki katastrofit näkee niin helposti telkkarista ja netistä. Mutta jos sitä hyvyttä muka on paljon, niin saisivat uutisoida niistäkin ja muista elämän pienistä iloista. Ehkei ihmisetkään olis niin masentuneita.

Äiti: Eihän sitä aina voi elää peläten pahuutta. Kyllä minä ainakin haluan nähdä ihmisissä hyvää. Olen varma, että jos olet tänään tarkkaavainen, niin näet hyvyttä ja rakkautta monessa muodossa. Ne ovat luultavasti pieniä asioita maailman mittakaavassa, mutta merkittävät paljon mukana oleville.

Nelli: Niimpä kai...

Nelli pakkailee kampeitaan ja kiskoo takin päälleen.

Äiti: No mihin sinä nyt sitten olitkaan menossa? Mikä juttu sulla tänä iltana oli?

Nelli: Mähän sanoin sulle, että mulla on se yökahvila. Mun täytyy nyt mennä.

Nellin matka yökahvilaan. Matkalla hän näkee vanhan miehen koiransa kanssa. Mies paja koiransa yms. Pikkuinen koululainen taistelee pyöränsä kanssa, koska kettinki on irronnut. Joukko nuoria pysähtyy auttamaan. Perhe työntämässä lastenrattaita.

Laulu taustalla: Johanna Kurkela- Ainutlaatuinen.

Nelli tulee paikalle yökahvilatilaan, kun muut avustajat ovat jo siirtelemässä pöytiä. Ristinjalka on tällä hetkellä tukemassa yhtä pöytää ja pöytiä siirrettäessä jää lattialle. Tervehdykset vaihdetaan puolin ja toisin.

Nuorisotyönohjaaja: Terve Nelli! Käy kysymässä Tiinalta ensimmäinen vuorosi, lista taisi jäädä sille.

Nelli: Moi! Okei. Tiina hei! Mikä on mun ensimmäinen homma?

Tiina: Me jo aloiteltiin paikkojen järjestely. Voisitko mennä auttaan Kasperia tuon pullan leikkaamisen kanssa, se kun ei tunnu löytävän etes leikkuulautaa.

Helmi: Ties missä alttarilla leikkaa sen kohta, jos joku ei kato sen perään.

Kasper: No täällähän se on kuka pöliä sen tänne on heittänyt! (Löytää ristin jalan lattialta)

Kasper aloittelee pullan leikkaamista ristin jalan päällä.

Nelli: Se täytyy kyllä varmaan ensin pestä. Odotas vähän.

Nelli käy pesemässä leikkuulaudan ja tuo sen takaisin Kasperille, joka alkaa leikata pullaa omalla erikoisella tyylillään.

Nelli: Annapa kun mä autan, vie sinä vaikka nuo lasit sillä aikaa jo tuonne pöytään.

Nelli leikkaa pullat ja asettelee tarjolle. Kasper tulee takaisin.

Nelli: Tuossa, viepä sä ne nyt pöytään.

Toivo saapuu paikalle.

Milla: Toivo tuutko auttamaan mua tän pöydän kanssa!

Toivo menee auttamaan Millaa.

Milla: No miten sulla menee?

Toivo: Ihan hyvin, en tänään sentään rutannu yhtään postilaatikkoa ja sain luvan uusia sen matikan kokeenkin.

Milla: Katsos nyt, kyllä ne asiat aina vaan järjestyy jotenkin.

Toivo: No joo, ehkä mä olin vähän turhan pessimistinen. Oli vaan niin kertakaikkisen huono viikko. Mutta eiköhän se tästä lähde, pitänee varmaan vaan opetella ajattelemaan positiivisemmin.

Milla: Syytäkin olis, sähän oot kuitenkin ihan huippu tyyppi!

Taputtaa Toivoa olalle tms.

Kasperistiuu tarjoilupöydällä syömässä pullaa.

Tiina: Kasperisti! Ei oo totta että kehtaat istua siellä pöydällä.

Helmi: Vähän kai ällöttävää! Istut siinä noilla likasilla housuillas ja meidän pitäis sitten syödä siltä samalta pöydältä!

Kasperisti: Ota nyt ihmeessä lautanen, äläkä pöydältä syö!

Tiina: Lopeta se pullan syöminen ja hae jostain pannunalunen tälle kahville!

Kasperisti hakee käyttämänsä leikkuulaudan ja vie sen Tiinalle.

Kasperisti: Syö Tiina pullaa, niin tuut paremmalle tuulelle!

Tiina: Älä viiti, mee aukaseen ovet, että pääsevät sisälle.

Kasperisti käy avaamassa oven ja sisään tulee nuorisoa.

Minttu tulee sisään hieman varoen.

Helmi: (kiljuu) Minttu on täällä!

Muut tytöt huomaavat myös Mintun. Ja lähtevät tervehtimään halailua yms. Kasperin matkii kiljuvaa tyttölaumaa.

Tiina: Mitä sä täällä teet?

Minttu: Tulin kattoon teitä tietty!

Helmi: Mahtava nähdä pitkästä aikaa! Miten sulla on mennyt siellä Ypäjällä?

Minttu: No ihan kivasti. Saako täältä kahvia? Voisin jäädä hetkeksi juttelemaan.

Helmi: Saahan sitä kahvia, mutta se on sitten Kasperin keittämää, että laadusta en mee takuuseen.

Helmi ja Minttu lähtevät hakemaan kahvia.

Tiina: Mitä sä Kasperin siinä teet? Eikö kukaan oo keittiöllä?

Kasperin: En mää tiä.

Tiina: Mee nyt idiootti äkkiä kattomaan, että siellä on kaikki kunnossa. Koko ajanko sua pitää vahtia?

Kasperin: Rakastan, rakastan...

Kasperin lähtee keittiölle Millan kanssa.

Tiina jää taivastelemaan Kasperin touhuja.

Nelli: Ootko sä huomannu miten pahasti sä aina sanot tuolle Kasperille, eikä se edes koskaan näytä loukkaantuvan siitä vaan on aina ystävällinen sulle.

Tiina jää miettimään Nellin sanoja. Taustalla nuorisotyönohjaaja etsiskelee avaimiaan.

Laulu: Tehosekoitin- Hetken tie on kevyt.

Tiina: Kasperin tulisitko auttamaan mua, niin laitettais tuo hartauspaikka valmiiksi, mä en saa tuota pöytää yksin siirrettyä.

Tiina ja Kasper siirtävät pöydän.

Tiina: Kiitti. Voisitko vielä katella jostain kynttilälle alustan.

Kasper hakee pannunalustana olevan ristin jalan ja tuo sen Tiinalle.

Tiina laittaa pöydän kuntoon.

Nuorisotyönohjaaja: Vilma, oliko sulla katsottuna joku hartaus tälle illalle?

Vilma: On mulla periaatteessa, jos se kelpaa.

Nuorisotyönohjaaja: Jos se on se sama, mitä näytit minulle aiemmin, niin sehän oli ihan hyvä.

Porukka asettuu valmiiksi hartautta varten

Tiina sytyttää kynttilän.

Vilma: Luen teille nyt Pienoisevankeliumin. ”Jumala on rakastanut maailmaa niin paljon, että antoi ainoan poikansa, jottei yksikään joka häneen uskoo, joutuisi kadotukseen, vaan saisi iankaikkisen elämän. ” Jumalan rakkaus maailmassa näkyy siinä miten me kohtelemme toisia ihmisiä. Ja Jumalan silmissä me kaikki olemme yhtä arvokkaita.

Laulu: Jope Ruonansuu- Enkeleitä toisillemme.

Nelli tulee kotiin.

Äiti: No moi Nelli! Mitenkä se ilta meni?

Nelli: Oli ihan mukava ilta. Minttukin oli tullu käymään ja muutenkin oli mukavaa porukkaa paikalla.

Äiti: Ja näit tietenkin valtaisan määrän rakkauden tekoja, aivan kuten ennustin?

Nelli: No mun laskujen mukaan ainakin yhdeksän ja täytyyhän meidän saada kymppi täyteen!

Nelli haluaa äitiään.

Laulu: Nelli- Pidä musta kii.

Loppukohtaus

Pappi saapuu tilaan valmistelemaan illanviettoa. Alkaa purkaa tavaroitaan. Nuorisotyönohjaaja saapuu paikalle myös.

Pappi löytää sattumalta ristin jalan pöydältä.

Pappi: No täällähän tämä on!

Nuorisotyönohjaaja: Ai sullakin on ollu jotain hukassa?

Pappi: No olenhan mä tätä ristinjalkaa hakenutkin jo pitempään. No hyvä, että löytyi tässä vaiheessa, että saa ristin pystyyn. En mä kyllä muistanu, että tämä näin kuluneen näköinen ois ollu. Kaippa tuo ois aika hankkia uus, mutta jospa tuo vielä asiansa ajaisi.

Pappi laittaa ristin oikealle paikalleen jalkaan ja rakentaa pöydälle alttarin.

Kaikki henkilöt saapuvat paikalle ja lisäksi joukko muita. Toivo tulee paikalle käsi kädessä Millan kanssa. Kaikki juttelevat omista jutuistaan.

Pappi: Olette kaikki oikein lämpimästi tervetulleita tähän seurakunnan vapaaehtoisten illanviettoon. Tämä on eräänlainen palkinto teille, jotka jaksatte tehdä hyvää työtä muiden hyväksi. Mukava nähdä teitä näin paljon täällä paikan päällä. Vapaaehtoistyössä on pohjimmiltaan kyse lähimmäisen rakkaudesta ja vapaaehtoisenaikin voimme olla toiselle tukena uskossa, antamassa toivoa ja jakamassa rakkautta. Aloitetaanpa tällaisella uudella laululla, jonka meidän loistava musaryhmämme on tehnyt tulevaa kilpailuaan silmällä pitäen.

Laulu: tunnari. Musaporukka- Kosketa taivasta. Sov. ja Säv. Esa Arbelius. San. Miina Puoskari

Nuorisotyönohjaaja: Hei! Mä löysin mun avaimet!

MUSIIKKI

Laulut:

USKO

1. Laulu uskosta (Kerhon päätteeksi) Uskotko Jumalaan?
Hector – Kuunnellaan vaan taivasta
2. Laulu epäilemisestä (ryhmätehtävä)
Happoradio - Puhu äänellä jonka kuulet
3. Laulu uskosta (Vilma etualalla pohtimassa)
Idols - Haaveesta totta

TOIVO

5. Laulu epäonnistumisesta (musaryhmä)
Zen Cafe - Piha ilman sadettajaa
6. Laulu toivosta (musaryhmä, kaikki)
Toivotaan, toivotaan yhteislaulu
7. Potpuri punaisista veisuista (kaikki)
Seppo Meriläinen
8. Toivo kohtauksen loppuun
Idols - Tuulet puhaltaa

RAKKAUS

9. Laulu hyvyydestä, välittämisestä, auttamisesta (kuvakollaasissa)
Johanna Kurkela - Ainutlaatuinen
10. Laulu (yökahvila alkaa)
Tehosekoitin - Hetken tie on kevyt
11. Laulu hartauden päätteeksi
Jope Ruonansuu - Enkeleitä toisillemme
12. Laulu Nellin kotona
Nelli- Pidä musta kii

LOPETUS

13. Tunnari
Musajengi – Kosketa taivasta

=13 laulua

Palautelomake musiikinäytelmästä "Jotain hukassa?"

- Tarina uskosta, toivosta ja rakkaudesta".

Tervetuloa antamaan palautetta "Jotain hukassa? - tarina uskosta, toivosta ja rakkaudesta" musiikinäytelmästä.

Vastaaminen on täysin anonymia, joten voit vastata rehellisesti.

Palautteita käsitellään Matias Jurmun opinnäytetyössä.

1. Sukupuoli *

- Nainen
 Mies

2. Ikä *

- 0-18vuotias
 19-40vuotias
 41-60vuotias
 61-> vuotias

3. Asuinpaikka *

- Kiiminki
 Oulu ja sen lähikunnat
 Muu Suomi

4. Mistä sain tiedon musiikinäytelmästä? *

- Lehestä
 Facebookista
 Mainosjulisteista
 Kuulin tuttavalta

5. Miksi tulin katsomaan musiikinäytelmää? *

- Aihe herätti mielenkiintoni
 Minulla oli tuttuja esiintymässä/toimijana
 Musiikinäytelmä kiinnosti minua
 Mainonta herätti mielenkiintoni
 Halusin ottaa selvää millaista uutta toimintaa Kiimingin nuoriseurakunta on kehittänyt
 Halusin tulla seuraamaan Matias Jurmun opinnäytetyötä.
 Muu?

6. Oliko sisältö mielestäsi ajankohtainen ja mielenkiintoinen? *

- Kyllä
 Osittain
 Hieman
 Ei lainkaan
 En osaa sanoa

7. Saitko uutta tietoa Kiimingin nuorensurakunnan perustoiminnasta? *

- Kyllä
 En osaa sanoa
 En

8. Koskettiko musiikinäytelmän sisältö sinua? *

- Kyllä
 Ei
 Jotain siltä väliltä
 En osaa sanoa

9. Oletko aikaisemmin käynyt katsomassa vastaavanlaista musiikinäytelmää? *

- Kyllä
 En
 En osaa sanoa

10. Vastasiiko näytelmän sisältö aihetta ja näytelmän nimeä? *

- Kyllä
 Ei
 En osaa sanoa

11. Oliko näytelmä mielestäsi monipuolinen (musiikki, kuvat, videot) *

- Kyllä
 Ei
 En osaa sanoa

12. Herättikö näytelmä sinussa ajatuksia? *

- Kyllä
 Ei
 En osaa sanoa

13. Jos herätti, niin millaisia?

▲

▼

14. Toivoisitko tällaisia musiikinäytelmiä järjestettävän enemmän? *

- Kyllä
 En
 En osaa sanoa

15. Vastaa seuraavaan kysymykseen arvosanalla (1=huono, 5=erinomainen). Arvosana musiikinäytelmälle *

-
- 1 Huono
- 2 Tyydyttävä
- 3 Hyvä
- 4 Kiitettävä
- 5 Erinomainen

16. Vastaa seuraavaan kysymykseen arvosanalla (1=huono, 5=erinomainen). Musiikki ja näytelmän sanoma *

-
- 1 Huono
- 2 Tyydyttävä
- 3 Hyvä
- 4 Kiitettävä
- 5 Erinomainen

17. Vastaa seuraavaan kysymykseen arvosanalla (1=huono, 5=erinomainen). Esitysten tunnelma *

-
- 1 Huono
- 2 Tyydyttävä
- 3 Hyvä
- 4 Kiitettävä
- 5 Erinomainen

18. Vapaa sana: Tähän voit lisätä mietteitä ja ajatuksiasi musiikinäytelmästä sekä kirjoittaa + ja -. Mukaan voit lisätä myös

kehuja ja terveisiä. *

▲

▼

Palaute Matin opinnäytetyötä varten: Musiikkinäytelmä "Jotain hukassa? -Tarina uskosta, toivosta ja rakkaudesta".

Tervetuloa antamaan palautetta Matin opinnäytetyötä varten!

Vastaaminen on anonyymiä, joten voit vastata täysin rehellisesti :)

1. Sukupuoli *

- Nainen
 Mies

2. Ikä *

- Alaikäinen
 Täysi-ikäinen

3. Roolisi musiikkinäytelmässä *

- Näyttelijä
 Musajengi
 Muu

4. Mistä sait tiedon näytelmästä? *

- Lehestä
 Facebookista
 Kuulin ohjaajalta
 Kuulin kaverilta
 Jostain muualta, mistä?

5. Miksi olen mukana musiikkinäytelmässä? *

- Halusin saada uutta tekemistä
 Halusin osallistua uuteen toimintatapaan, jollaista Kiimingin seurakunnassa ei ole aiemmin ollut
 Minua pyydettiin mukaan ja innostuin
 Halusin olla viihtymässä yhdessä tuttujen ja tuntemattomien kanssa
 Tykkään esiintyä (näytellä, laulaa, soittaa)
 Haluan olla osa Kiimingin nuortaseurakuntaa
 Musiikkinäytelmän aihe sai minut lähtemään mukaan
 Halusin kantaa korteni kekoon ja olla tekemässä näytelmää
 Muu?

6. Antoiko näytelmä sinulle uutta, mukavaa ja palkitsevaa tekemistä? *

- Kyllä
 En osaa sanoa
 Ei

7. Koitko tekemisesi helpoksi ja mieluisaksi? *

- Kyllä
 Jonkin verran
 En osaa sanoa
 En

8. Voisitko osallistua tällaiseen projektiin uudestaan? *

- Kyllä
 Ehkä
 En

9. Miksi osallistuisin uudestaan?

- ▲
▼

10. Miksi en osallistuisi uudestaan?

- ▲
▼

11. Saitko tarpeeksi tukea ja ohjausta? *

- Kyllä
 En osaa sanoa
 En

12. Oliko harjoituksia mielestäsi liikaa, sopivasti vai liian vähän? *

- Liikaa
 Sopivasti
 Liian vähän
 En osaa sanoa

13. Olivatko mielestäsi nuoret riittävästi mukana musiikinäytelmän tekemisessä ja toteuttamisessa? *

- Liikaa
 Sopivasti
 Liian vähän
 En osaa sanoa

Anna tuleville asioille arvosana (1-5). 1=huono, 5=erinomainen

14. Aihe (Nuorten usko, toivo ja rakkaus) *

-
-
-
-
-

15. Käsikirjoituksen sisältö ja kokonaisuus *

-
-
-
-
-

16. Laulujen sopivuus ja sanoma *

-
-
-
-
-

17. Ohjaaminen ja tukeminen (Matti) *

-
-
-
-
-

18. Vastasiko näytelmän sisällön kokonaisuus aihetta ja näytelmän nimeä? *

-
-
-
-
-

19. Musiikinäytelmän hallinta (Matti) *

-
-
-
-
-

20. Harjoitusten eteneminen *

-
-
-
-
-

21. Sinun huomioonottaminen (Matti) *

-
-
-
-
-

22. Palaute ja tsemppaus (1=huono, 5=erinomainen) *

-
-
-
-
-

23. Näytösten kokonaisuus ja onnistuminen *

-
-
-
-
-

24. Vapaasana *

Tässä voit kertoa tuntojasi ja mietteitäsi nimettömästi. Lisään voit lisätä terveisiä ja kehuja. Voit listata myös + ja - . Käytän näitä tietoja pelkästään palautteena itseäni ja opinnäytetyötäni varten. :)

▲

▼

Kiitos kaikille! NAMNAM :) (sydän)